

د ترکیې مازیگری

د تاریخ او ادب

(یونلیک)

تألیف: محمد حسن دقیار
۱۳۹۳ لمریز کال

Ketabton.com

د ترکیې مازیگری

(د ترکیې یونلیک)

محمد حسن حقیار

۱۳۹۴ ل کال

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: د ترکيې مازيگری

ليکوال: محمد حسن حقيار

خپروندی: د افغانستان ملي تحريک، فرهنگي خانګه

وېبپاڼه: www.melitahrik.com

دیزاینګر: ضياء ساپی

پښتۍ دیزاین: فياض حميد

چاپشمبر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵ م

د تحريک د خپرونو لړ: (۴۶)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحريک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسووليت ليکوال پورې اړه لري.

لړليک

سرليک	مخ
د سر خبرې.....	۱
وېزه او ملگري.....	۳
د قسطنطينې پر لور.....	۶
د ترکيې لنډه پېژندگلوي.....	۱۰
دا مهال د ترکيې ديني حالت.....	۱۴
د استانبول رڼه ماضي.....	۱۶
مازيگري د استانبول مزه کوينه.....	۱۹
په نشه کې تېشه.....	۲۳
انجلۍ د يار په ننداره شوه.....	۲۹
قونيه.....	۳۳
هيچ مولينا نشد مولای روم.....	۳۸
صوفيانه رقص او سماع.....	۴۴
قره مان که قهرمان؟.....	۴۸
گل مې په لاس درته ولاړ يم.....	۵۴
نورو ته نوی ماته تکرار کلی.....	۵۸

۶۲.....	تامريدى شمس تبريزى نشد
۶۶.....	د نوشيهر پر لور
۶۹.....	نوشيهر
۷۳.....	کېدو کيا که د فطرت کرشمه؟
۸۰.....	ترخمکې لاندې هېنبوونکې تاريخي ښار
۸۶.....	سيم گيټ
۸۹.....	وروستى ناسته او د خداى په امانى شېبې
۹۲.....	جدايي راغله لارې دوه شوې
۹۵.....	د استانبول رڼاگانې
۹۹.....	چې خان يې په ياران يې
۱۰۳.....	رښتيا هم عاشق پوند وي
۱۰۶.....	يا لندن يا مرگ
۱۱۰.....	د سفر پاى

د سرخبرې

د نړۍ گڼو هېوادونو ته د شخصي او رسمي سفرونو توفيق راپه برخه شوی دی، خو د گڼو بوختيا ووله کبله يې د خاطرو ثبتولو او ياپه بله وينا يون ليکلوته اوزگار شوی نه يم، د حج يونليک يا د حرمينو هنداره مې ځکه وليکله چې حجاجو ته د حج مناسک او مراسم وروښيم، د فرضو، واجبو، سنتو او مستحبو توپيرونه جوت کړم او افغانان او په خاصه توگه افغان چارواکي هلته له موجودو هغو ستونزو څخه خبر کړم چې ددوی د چارواکيو او له نورو گڼو خواوو څخه افغان حجاجو ته ورمخ کېږي.

که څه هم ترکيې ته زموږ دا سفر لنډ او رسمي و خو د ترکيې له مد او جذر ډک تاريخ، شاوخوا شپږ نيم سوه کاله د اسلامي خلافت مرکزيت، صليبي جگړې، اوس هلته د اسلامي نظام پروړاندې موجود کورني او بهرني اصطکاکات او د ترکيې له اوسني پرمختگ او د چارواکيو له سياسي کفايت او عملي حکمت څخه زموږ د ولس او چارواکيو خبرول اوله دوی څخه ديند او درس اخستلو فکر ددې لامل شول چې ددې سفر خاطرې له خپل ولس سره شريکې کړم.

د سفر اصلي موخه مو د مشهور او نړيوال شهرت لرونکي صوفي او عارف شاعر حضرت مولينا جلال الدين بلخي رومي په نړيوال

سيمینار کې گډون و. هغه مولینا چې نن سبا نړیوال خو پرېږده چې آن
ډېر افغانان هم له دې څخه خبر ندي چې گوندي دا ویاړ زموږ دی
او د ختیځ د ستوري علامه سید جمال الدین افغان په څېر پرده هم نور
دعوه کوي .

په دې سفر کې زموږ یوه هراتۍ ملگرې هم وه چې کړنې او چلند
یې زموږ له افغاني دود او مذهب سره په ټکر کې وې ، خپل نوم یې بل
دی خوما یې کورنۍ ته په احترام او کولتوري نژاکتونو ته په پام سره
نوم بدل کړی او دلته مې د سیمین په نوم یاده کړې ده. دا ځکه چې
وايي پریوې څپېرې څومخونه خوږېږي

نور نو دا تاسو او دا مو (د ترکیې مازیگری).

درنښت

ستاسو حقیار

وېزه او ملګري

د سفر يو ملګري مې څو اويا کلن سپين ږيري پوهاند عبدالقيوم
قويم و بل يې د هرات او سپدونکې، د ځوان راډيو مشره او مدني
فعاله سيمين وه، او بله يې د مزار او سپدونکې مدني فعاله پېغله
فرخنده رجبې وه، کله چې د ترکيې سفارت ته د وېزې اخستلو لپاره
ورتللو نو زه، پوهاند قويم او سيمين بايد د عامې روغتيا په څلور
لاري کې لس بجې راتول شوي وای، د شپږپور او عامې روغتيا
پر ترمنځ سړک کوم لوړ پوړی چارواکی تېرېده نو شل دقيقې ورته
د اسړک بند و، زه هم همدلته ايسار شوم پر سړک دومره ترافيکي
ازدحام شو چې شل دقيقې نور هم لار خلاصه نه شوه، څلوېښت دقيقې
وروسته چې د وعدې ځای ته ورسېدم نو قويم صاحب او زموږ د سفر
د زمينې چمتو کوونکی ښاغلی تاج صاحب راغلي وو خو سيمين لا
نه وه را رسېدلې خو ښه شوم چې ددوی د انتظار او سترتيا په
مسئوليت کې راسره يو بل څوک هم شريک شو، له تاج او قويم
صاحب سره مو د سفر پر جزئياتو خبرې کولې خو سيمين له تاج
صاحب سره په تېليفوني تماس کې وه دهغې خبرې خو مونه اورېدلې
خو تاج صاحب به ورته ويل چې ځای دې نږدې دی له موټره پلې شه
او په پښو راشه، وروسته يې موږ ته وويل سيمين د وزير اکبر خان په
دولسم سړک کې په بيرو بار کې بنده ده، خو څو دقيقې وروسته مو
چې کتل هغه د هوايي ډگر له لوري را ښکاره شوه سيمين موږ يوه هم

نه وه ليدلې خو چې په څلور لاري کې رانېسکاره شوه نو ومو پېژندله ، هغه نړۍ دنگه او غنمرنگه انجلۍ وه ، خپل عمر يې ۲۴ کاله وښود وروسته پوه شو چې هغه د الوتکې له لارې همدا اوس له هرات څخه را رسېدلې وه. تاج صاحب د ترکيې سفارت ته زمورې سپارښت وکړ او يو پېژند پانه يې هم راکړه په زمبق څلورلارې کې د ترکيې سفارت ته ورغللو خلک په کتار کې نوبت ته ولاړو خوزمورې واسطه پخه وه دستي دننه وروغوښتل شو فورمې راکړل شوې د پاسپورت او تذکرې فوتو کاپي يې رانه واخستل اود سبا وعده يې راکړه سبا يې راته فون وکړ چې وېزې مو منظوري شوې او له ۲۰ دالرو سره راشئ ما پيسې دخپل همکار رفيع الله روشن په لاس ورو لېږلې او پاسپورت مې هم هماغه راوړ ، کله چې د ترکيې له سفارت څخه را ووتلو نو پوهاند قويم مو رخصت کړ دا چې د ترکيې د سفارت ترڅنگ د موټرو تم ځای نه وو نو ما خپل موټر هم رخصت کړی و ، سيمين ته مې وويل ، که چېرې لېږې ځې چې موټر راوغواړم هغې راته وويل چې نه په انصاري څلورلارې کې سיתי سنتر ته ځم ښه ده چې دواړه پلي لار شو ، نړۍ باران هم ورېده ، پرلاره مو يوبل لاهم وپېژندل او کيسې مو سره وکړې ، زمورې دفتر هم انصاري څلورلارې ته نږدې دی ، دا چې له دې سره د ملگرتيا او پلي تگ له کبله باران لوند کړم خو ځله يې بڅښنه وغوښتنه.

تاج صاحب ويل چې تر کيه په مزار کې قونسلگري لري او فرخنده هملته ويزه اخلي.

له کابل څخه استانبول (قسطنطنيې) او له استانبول څخه قونيې او نورو ښارونو او له نورو ښارونو څخه استانبول او کابل ته هوايي ټکټکونه پر ترکېش ايرلاين کې مخکې تر مخکې اخستل شوي وو.

له پروگرام سره سم مو په دوهمه ورځ يو ولس بجې د جمعې په ورځ له کابل څخه استانبول ته الوت و، موږ پنجشنبه غرمه تاج صاحب مېلمانې کړو، فرخنده هم راغلې وه، هغه له قنده لڼډه خو نوره سره او سپينه هونبیاره او چالاکه نجلی وه، سره له دې چې موږ ته د ترکي او امريکايي کوربنو لخوا په ايميل هم پروگرام ښه تشرېح شوی و بيا هم مېلمستيا د پروگرام پر جزئياتو د لڼډه پوهېدلو لپاره وه، تاج صاحب څه نغدي پيسې هم موږ ټول ته راکړې.

له دې ځايه د غرمې له خوړلو وروسته رخصت شو او سبا ته نيمې بجې مو په هوايي ډگر کې وعده کېښوده.

د قسطنطيني پر لور

سيمين، فرخنده او استاد قويم له وعدې سره سم نهه نيمې بجې راغلي وو خو د جمعې ورځ وه له ماسره د ترافيکي بيروبار او د لارې د بندېدلو اندېښنه نه وه نهه نيمې بجې ورغلم، د هوايي ډگر نړيوال ترمينل کې، ډېر بيروبار نه و تلاشي، بورډينگ پاسونه، د بيکونو تلل (وزن) خروجي هرڅه په اسانه او لږ وخت کې تېر شول، زه پر تلاشي نه خفه کېږم خو دا چې د هوايي ډگر متعصبه عسکر چې له پښتون او د پښتنو له جامو سره حساسيت لري د تلاشي پر مهال زما په شمول پر هر چا آن بوتان او واسکتونه هم وباسي نو ډېر زور راکوي. پياوړي ولس بجې الوتکې ته د ورختلو غږ وشو، زما په بورډينگ پاس کې په نښه شوې څوکۍ له شيشې سره نښتې وه، د الوتکې مېلمه پال ښکلي هلکان او ښکلي ترکي نجونې وې.

ما د ترکانو د ښکلا ډېر صفتونه اورېدلي و، د حج په مراسمو کې مې بيا عملاً وليدل د سيد جمال الدين افغان په لېسه کې ارواښاد مولوي عبدالظاهر چې د پروان ولايت د غوربند او سپدونکي او ډېر انقلابي، وينس، خوځنده، نوښتگر او جيد عالم او زموږ د تفسير او عقايد استاد و يوه ورځ موږ ته په ټولگي کې وويل چې دهغو پلټنو

له مخې چې ده کړې دي ورته جوتنه شوې ، دا چې خلک په فولکلوريکو کيسو کې دېوان او بڼا پېري يادوي نو دا دېوان ځينې لوړ قدي او چاغ تور پوستکي سوډانيان او بڼا پېري بڼکلي ترکانې دي.

د الوتکې دننه سکرين چې کله به پکې فلم ښودل کېده ښووله چې الوتکه په عشق اباد او اذربايجان (باکو) استانبول ته روانه ده.

کله کله پر همدې سکرين د کابل له هوايي ډگر څخه طي شوی واټن ، استانبول ته پاتې واټن ، له ځمکې لوړوالی ، د سفر د پيل ساعت او دقيقې ، د سفر پاتې وخت په ساعت او دقيقو ، دننه او بهر د هوا درجه ، د الوتکې د تللو مسير هر څه ښودل کېده ، الوتکه چې لس باندې يوولس بجې الوتې وه څه باندې پنځه بجې استانبول ته ورسېده.

پر لاره يې له معمول سره سم ډوډۍ راکړه خو ډوډۍ يې خوندوره نه وه. دې سفر مو شا وخوا شپږ ساعته ونيول خو تهران ته چې تللو نو په اسمان ايرلاين کې يې تر تهران پورې دوه ځله ښه خوندوره ډوډۍ راکړله ، لومړی ځل مشهد ته له رسېدو وړاندې او دوهم ځل په مشهد کې له ۴۰ دقيقو ناستې وروسته کله چې تهران ته روان شوو.

ما دنړۍ ډېر ښارونه ليدلي جده هم بڼکلي ده ، دوبي هم خو استانبول بيا ځانته خوند او ځانته ځانگړنې لري ، له هوا څخه ښکاري

چې داستانبول ښار ډېرې ودانۍ ګلابي ته ورته رنګ لري او ډېر يې په يوه نقشه جوړې شوې دي.

الوتکه پر استانبول وربښکته شوه کله پر سمندر کله پر ودانيو ، تک شين ښکلي پور او معمور د اسمانڅکو او سمندر لرونکي ښار ، هغه هم چې سمندريې په منع کې پروت وی او د ښار دواړه برخې په لوړو لوړو او اړدو پلونو نښلول شوې دي ، د نړۍ لومړنی ښار چې په دوه وچو کې پروت دی او اسيا او اروپا يې سره نښلولي دي.

ماپه ، ليننگراد ، فنلیند ، کراچۍ ، قطر ، کويټ ، دوبي ، ممبيي ، بندر عباس او جده کې هم د بحر غاړې ليدلي دي خو هغه ښکلا چې په استانبول کې يې لري په بل ځای کې يې نلري ، دلته د بحر غاړو ته شنې غونډۍ او د مري اويا خوست د تهيود ولسوالۍ د عاد ممد د سيمې په څېر هرڅه شنه شنه دي.

الوتکې په استانبول کې د اتاترک په نړيوال هوايي ډګر کې ښکته کړو دلته نړيوال هوايي ډګر بېل او د کورنيو الوتنو ډګر بېل دی.

زما ملګرو په کابل کې خپل بار (بکسونه) الوتکې ته ورکړي او ورته يې ويلي و چې په قونيه کې يې ترې غواړي خو زما سامان کم و ، ما الوتکې ته ونه سپاره ، بلکې له ځان سره مې کېښود کله چې استانبول ته ورسېدو نو بايد همدلته موبايډ ترکيې ته دننوتلو مهر (خولي) وهلي وای په لوی هوايي ډګر کې موله ډېرو

پوښتنو وروسته هغه ځای پیدا کړ چې ترانزیت دخولي وهي،
داستانبول هوايي ډگر اوس د نړیوال مرکز حیثیت خپل کړی او هغه
مسافرین چې مستقیم الوت نلري له همدې ځایه الوتکې بدلوي. په
هوايي ډگر کې یو سالون ځای کې دېرش غرونه سلگونه خلک کتار
ولاړ وو ټول یې بهرنیان او لوڅ او نیمه لوڅ وو زه هم نولسمې غرنۍ
ته ودرېدم دلته نه بیروباروي اونه بې نظمې هر سړی د نوبت په
مراعات مجبور دی او هر سړی نوبت مراعاتوی.

ما په څو نړیوالو هوايي ډگرونو او څو هېوادونو کې لیدلي هغه
افغانان چې په خپله خاوره کې نه قانون مني اونه نظم او نه د سپلین
خو په نورو هېوادونو او هوايي ډگرونو کې بیا د اهرڅه مني. دلته هم
په کتارونو کې افغانان و خو هغه د پیښوریانو خبره مجال نه وو چې
څوک دې بې نظمې وکړي او یا دې له کتار څخه ووځي دلته چې زه
ووینم افغانان قانون او نظم دواړه مني نو په افغانستان کې هم ددوی
قانوني کېدلو او قانون مننې ته هیله من شم او فکر کوم چې که
قانوني حکومت راشي او دقانون د تطبیق هوډ ولري نو افغانان قانون
مني، دا چې اوس بې نظمې او بې بندوباري ده نو چې: (ورانه ده له خانه
ده).

د ترکیې لنډه پېژندګلوي

ترکیا ارواسیایي (اروپا - آسیا) هیواد دی چې لویه برخه یې اناتولي په کوچنۍ آسیا او په سویل کې په باختر آسیا او منځني ختیځ کې پرته ده او کوزه برخه یې چې د ترکیې په نوم اوبالکان د اروپا ختیځه برخه کې واقع ده.

ترکیه له ختیځ خوا له ایران، اذربایجان، ارمنستان او ګرجستان سره، په سویل کې له عراق او سوريې سره او په شمال یا د اروپا په خوا کې له بلغارستان او یونان او له تورې بحیرې سره اوږده پوله لري. د سویل لخوا له مدیترانې سره هم په اوبو کې پوله لري.

بیفور او دار داتل هم په ترکیه کې دي.

نفوس یې د وروستۍ سرشمېرنې له مخې شاوخوا ۷۲ میلیونه، پراخوالی یې ۷۸۳۱۵۲۲ کیلومتره مربع دی ترکیه د افغانستان په څېر شین هېواد دی بارانونه پکې ډېر دي د نفوس ۸۵ سلنه یې سنيان او ۱۵ یې شیعیان دي، ترکان تکړه مسلمانان دي. که څه هم په ۱۳۹۲ هـ س کال د مصطفی کمال اتا ترک لخوا یې د حکومت ښه لاییک یا سکولریزم شو خو خلک یې اوس هم ښه کلک مسلمانان دي که څه هم

پراستانبول، انقره او ازمیر کې اوس هم بې حجابي او عیاشي ډېره او شراب، عام دي خو د قونیې په څېر مذهبي ښارونه هم لري.

په ترکانو کې ختیځ اولوېدیځ دواړه کلتورونه شته دي خو ختیځ کلتور پکې قوي دی.

له اتاترک وړاندې د ترکیې رسم الخط په عربي لیکل کېده خو اتاترک په لاتیني ژبه واړاوه.

د ترکیې یاد عثمانی اسلامي امپراطوری، مراندې تر افریقا منځني ختیځ اروپا پورې رسیدلې وې خو له نړیوالې جگړې وروسته د عثمانی خلافت ډېرې برخې د فرانسې او برتانیې لاس ته ورغللې، په ۱۳۰۲ هـ لمریز (۱۹۳۳ زیږدیز) د یوسیکولر او د پردیو د غلام شخص مصطفی کمال باشا چې ځانته یې اتاترک یا د ترکانو د پلار نوم ورکړی و او دامهال یې ډېرې نظامي بریاوې هم ترلاسه کړې وې د عثمانیانو د شپږم خلیفه حای ونيوه او سیکولر حکومت یې اعلان کړ.

د ترکیې د حکومت طرز جمهوري دی یو پارلمان لري، تورستي ښارونه یې استانبول، انتالیا، ازمیر، قونیه او نوشهره دي سیکولر مصطفی کمال:

د ترکیې او دلته د سیکولرېزم د ترویج له تاریخ سره د مصطفی کمال نوم تړلی دی هغه په ۱۸۸۱ زېږدیز کال د می په ۱۹مه د اوسني

یونان چې هغه مهال د اسلامي خلافت یوه برخه وه په ستالونیکي ښار کې وزېږېد.

د عثماني خلافت پر مهال پوځ ته ورغی په طرابلس کې له ایټالیا یانو سره وجنگېد ، د بالکان په جگړو کې قوماندانی ته ورسېد په ۱۹۱۲ زېږدیز کال د دار دائل په تنګي او ګالیبولي جزیره کې هم له یونانیا سره وجنگېد ، په لومړۍ نړیواله جگړه کې یې د ترکیې د استقلال د جگړې قوماندنه په لاس کې وه ، د جگړې له پای وروسته د شپږم خلیفه محمد له بې کفایتۍ څخه په استفادې یې دهغه نظام ړنگ او سیکولرېزم یې حاکم کړ.

کمال باشاه له روحانیونو سره جگړه پیل کړه ، حجاب یې منع کړ ، اروپایي جامې یې اجباري کړې ، دین یې تر مسجدو محدود او له سیاسته یې بېل کړ ، ښځې یې له شرعي حدودو څخه وتلو ته وهڅولې عربي خط یې په لاتیني واړاوه.

مېرمن یې (لطیفې هانم) په ۱۹۳۰ زېږدیز کال کې هغه جامه واغوستله چې ځینې اروپایان یې نن هم نه اغوندي.

مساجدو کې یې په لاسپیکر کې اذان بند کړ ، شراب یې عام کړل ، او د اسلام پر ضد یې هراړخیزه مبارزه پیل کړه ، اتا ترک د ۵۷ کالو په عمر د نومبر په لسمه د دلمه بارغمي په مانی کې په استانبول کې وفات شو ، او په انقره کې خاورو ته وسپارل شو.

اتاترک د استانبول په ایاضوفیه کې هغه شپږ سوه کلن تاریخي
مسجد چې سلطان محمد فاتح د یوې کلیسا پر ځای جوړ کړی و د
عیسایانو د اعتراض په پلمه پر موزیم بدل کړ.

دامهال د ترکیې دیني حالت

ترکیه اوس یا د اسلامي خلافت له سقوط څخه نوي کاله وروسته بل حالت لري، د اتاترک د سیکولري کړنو په نتیجه کې نږدې وه چې ترکیه هم د هسپانیې په برخلیک اخته شي، دلته په ترکیه کې د نجم الدین اربکان تر بریا او په ټولټاکنو کې د اتاترک د جمهوري گوند تر ماتې پوره ۷۵ کاله سیکولریزم حاکم و، دین بېل او سیاست بېل و، په ترکیه کې د اروپا په څېر ازادي او عیاشي وه خو حقیقت نه پټېږي، خلک نور له سیکولریزم او بې دینۍ څخه ستړي شول، ۷۵ کلن سیکولریزم ترکیه په تمامه معنی شاته وغورځوله د ترکیې اقتصاد، کلتور او سیاست شاته ولاړ خو اوس هلته بېرته دین ته تمایل پیدا شوی دی خلک او په ځانگړي توگه ځوانان دین ته مخ را اړوي، اسلام ورو- ورو بېرته خپل ځای پیدا کوي، اربکان، عبدالله گل او طیب اردوغان ټول پوه-، عالم او د ترکیې په حساسیتونو پوه خلک دي او تدریجي اصلاحات یې پیل کړي دي خو ډېر ورو او حکیمانه. داسې چې نه د ترکی ځوانانو احساسات را وپاروي اونه کفري نړۍ ته پلمه په لاس ورکړي، ترکیې په ناتو کې هم خپل غړیتوب ساتلی، د نړۍ په کچه خپل اعتبار هم ساتي او اصلاحات هم راولي،

د ترکیې حالت تېز موټر ته ورته دی، اوس که موټر چلوونکی غواړي چې د ګړندي یا په تېز رفتار کې د تلونکي موټر مخ واړوي نو اړ دی چې لومړی د موټر سرعت را کم کړي او مخ یې و ګرځوي او که په همدې سرعت کې اشترنګ پوره تاو کړي نو موټر اوړي او ترې چپه کېږي.

ماچې لومړی استانبول ولید نو حیران شوم چې دې خلکو څنګه اسلامپالوته رایه ورکړې ده، د ازادۍ، فحاشۍ له اسلام سره د ځوانانو واټن او بیا اسلامي نظام ته رایه ورکول یې بېخي د حیرانتیا خبره ده.

خو اوس هلته اردو ګان او عبداللہ ګل په حکمت اصلاحات پیل کړي دی، مثلاً په شرابو یې مالیه زیاته کړه، په لیلیو کې یې د هلکانو او انجونو ځایونه بېل کړل، پر حجاب بندیز یې ختم کړ، په لارو سپیکر کې اذان ته اجازه وشوه، دا تا ترک په نوم دولتي مډال یې له منځه وېوړ او

هیله ده چې یو ځل بیا د اسلام مجد او عظمت نه یواځې په ترکیه، بلکې به ټوله اسلامي نړۍ کې را ژوندي شي، زه چې د ترکیې او سني نظام ته ګورم نو ماته دا سپېڅلې نښې او هیلې ښکاري.

څانګه به نن سبا کې ګل شي

مایې په سر کې سرې غوټۍ لیدلې دینه

داستانبول رڼه ماضي

د اسلامي نړۍ مشهور اتل سلطان محمد فاتح استانبول (پخوانۍ قسطنطنيه) چې د عيسوي ارتودوکس دين ډېر مهم مرکز و او په ډېر ځانگړي ظرفيت او جنگي مهارت ونيوه، قسطنطنيه د ختيځ روم د امپراطورۍ پلازمينه وه چې دې امپراطورۍ په لبنان، فلسطين او سوريې هم واکمني درلوده، د قسطنطنيې بنسټگر لومړی کنستانتين (له ۲۷۴ څخه تر ۳۳۷ م) د روم لومړنی امپراطور و چې عيسويت يې ومانه همده په ۳۳۰ کې پيزانيسوم (اوسنی استانبول) دخپلې امپراطورۍ د پلازمينې په توگه وټاکله او تر ۱۴۵۳ز پورې يې له يوولس سوه کالو ډېر دلته حکومت وکړ، د بيزانیتوم نوم د عيسايانو د امپراطورۍ په وخت کې پر قسطنطنيه واوښت او کله چې سلطان محمد فاتح دا ښار فتحه کړ نو نوم يې پرې اسلامبول کېښود، چې د بې دينه مطفی کمال اتاترک پر وخت کې اسلامبول پر استانبول بدل شو، سلطان محمد فاتح په ۱۴۵۱ز ډېر ديز کال په ۲۲ کلنۍ کې واک ته ورسېد، ترده وړاندې هم عثماني حاکمانو د استانبول د نيولو لپاره يوولس ځله بريدونه کړي وو خو دا چې د استانبول درې خواوو ته اوبه (سويل او لوېديځ ته يې مرمړه

بحر، ختيځ او شمال ختيځ ته د بوسيفور تنگي او شمال ته زرين سمندرگي يا خليج دي او لوېديځ ته يې وچه ده چې ډېر لوړ او پلن ديوالونه پرې را تاو شوي او قسطنطنيه يې په کلکه نظامي کلا بدله کړې وه نو دا برېډونه ناکام شوي وو.

هر مسلمان خليفه هڅه کوله چې د ابنار ونيسي ځکه چې رسول الله (ص) فرمايلي وو: (هغه چې قسطنطنيه نيسي څومره نېک امير دی او لښکري يې هم څومره نېک لښکر.)

په سورت روم کې هم دهمدي او ختيځ روم امپراطورۍ يادونه شوې ده.

سلطان محمد فاتح داخل کلک هوډ وکړ چې قسطنطنيه به نيسي ډېر پياوړی چمتو والی يې ونيوه، دهغه وخت تر ټولو عصري نظامي تجهيزات او توپونه او ټانگونه يې جوړ کړل، ۲۵۰ زره روزلی لښکر يې برابر کړ، سلگونه بحري جنگي بېړۍ يې تيارې کړې، قسطنطنيه يې له څلور خواوو محاصره کړه خو څو ځله يې جنگي تکتیکونه تغيير کړل، لسگونه متره لوړې گرځنده د لږگي کلاگانې يې جوړې کړې، تر ځمکې لاندې لسگونه تونلونه يې ووېستل، د دښمن په زړه کې يې د وېرې خپرولو لپاره گڼې بريالۍ لارې چارې وکارولې او دنړۍ په تاريخ کې لومړی او وروستی ځل وو چې اويا بحري بېړۍ يې په يوه شپه کې په وچه کې په لوړه او ټيټه پنځه کيلو متره لېرې په جنگي سپاهيانو ولېږدولې د بيزانسي امپراطور او دده مرستې ته

راغلیو لسگونه جنگي بېړیو د ښار ساته او د ښار له ساحل څخه لېرې یې بېړیو اډه جوړه کړې وه، خو ده پخپل بې مثاله استعداد او نظامي خارق العاده استعداد او تکتیک په یوه شپه کې په سپاهیانو ۵ کیلو متره سرک جوړ، په غوړیو او نورو موادو برابر او په وچه د بېړیو تېل وهلو او لېږدولو ته چمتو کړ او په جادويي ډول یې په هماغه شپه ۷۰ بېړۍ په وچه ولېږدولې او د دښمن د بېړیو او د ښار د ساحل ترمنځ یې ودروولې چې بیژانسي امپراطور او ښاریانوته دا دهېښتیا ترڅنګ د اکارد پیریانو وېرېښېد او په تونلونو کې کار کوونکي انسانان به یې پرېښتې بللې په دې ترتیب سلطان محمد هغه ښار فتح کړ چې اروپایانو او د عیسوي نړۍ جنگي پوهانو یې د سقوط تصور هم نه کاوه.

سلطان محمد له بري وروسته ټول دښمنان وېځېدل ورته یې وویل چې بشپړه ازادي لرئ، مشران یې ونازول دهغوی درناوی یې وکړ همدې ترڅم عیسویان وهڅول چې اسلام ومني.

مازیگری داستانبول مزه کوینه

پنځه نیمې بجې له هوایي ډگر څخه ووتلو، قونیې ته مو الوت پاو
باندي لس بجې وو پرېکړه مو وکړه چې داڅه کم پنځه ساعته وخت به
داستانبول په کتلو تېر کړو او لومړی به د سمندر غاړې ته ځو، له یو
ټکسي چلوونکي مو وپوښتل چې د سمندر غاړې ته څو کیلو مټره
لاره ده او کرایه څو اخلې، هغه وویل چې لار شل کیلو مټره او کرایه
پنځوس لېرې ده ما چې حساب وکړ له پنځوس لېرو شاوخوا اتلس
نیم سوه افغانۍ جوړېدې نو ملگرو ته مې وویل دوی ته موږ هم
خارجیان ښکارو په شل کیلو مټره واټن کې اتلس نیم سوه افغانۍ!!

له څو ټکسي چلوونکیو سره مو خبرې وکړې، په ډېرو چنو مویو
په څلوېښت لېرو چمتو کړ، له موږ سره اندېښنه وه چې هسې نه بحر
نږدې وي او پر دوه درې سړکونو مو تاو راتاو او ښکته مو کړي خو
ډېرېر پنځه ویشټ کیلو مټره لار ووهله کوم لس کیلو مټره یې د بحر
پر غاړه وگرځولو د کبانو پر لوی بازار یې تېر کړو څو ځایه د سمندر
پر غاړه د تفریح ځای و خو هغه چې زما په خبر یې ماته گوډه
انگلیسي زده وه وویل چې تاسې د تفریح مشهور او لوی ځای ته
بیایم.

داموټر چلوونکی چيلي نومیده ، لږ لږ په انگلیسي پوهېده ، په یوه ځای کې یې موټر ودر او ده سرک پر غاړه یې یوې نښې ته اشاره وکړه ویل یې دا د اسیا او اروپا زیرو پوائنټ (صفری نقطه) ده ، دې خوا اسیا او اخوا اروپا ده موږ هم ور ښکته شویو پښه مو د اسیا اوبله پښه مو د اروپا پر وچو کېښوده ، عکسونه مو واخستل او په یو وخت کې مو په دوه وچو کې ژوند وکړ .

په استانبول کې اسیا او اروپا یو شان دي هوا ، آبادي پرمختګ خو په لویه کې بیا ددې دواړو وچو په پرمختګ کې ډېر توپیر دی .

ډریور د بحر تر څنګ دیو لوی پله پر غاړه موټر ودر او ده ، نیم چمن ، نیم د لوبو او ساعت تېرې ، ځای گرځنده هوټلونه د پله لاندې او بحر له پاسه لوی بازار هوټلونه د سیل او سیاحت کشتۍ لیدل کېدلې ، ډرېور موږ ته وویل چې له دې ځایه کله بېرته ځئ چې زه درېسې راشم ؟

موږ ورته اته بجې وخت ورکړ ، زما نورو ملګرو لاترکی پیسې (لیرې) نه وې اخستې خوماته مې زوی احمد طارق له سفر وړاندې له شهزاده سرای څخه راوړې وې ، د ډرېور کرایه هم ما ورکړه د بېرته راتګ لپاره دیو ځای کېدلو ځای مو ورسره وټاکه ، ټکسي چلوونکی خوش طبع سړی ومانښام اته بجې د بیا لیدلو په هیله مو رخصت کړ .

د بحر پر غاړه کښتۍ والا په لاسپيکر کې سيلانيان خپلې کښتۍ ته ور بلل فرخنده وروړاندې شوه د ټکټ پوښتنه يې ترې وکړه يو مسؤل يې وويل چې اته ليرې اخلو موږ ورته وويل چې بحر کې خومره وخت تېروې ويې ويل پوره يو ساعت، پر بکړه مو وکړه چې وروخېژو، قويم صاحب د څلور واړو پرځای شل ډالر ورکړل، موږ هم د درې پوړيزې کښتۍ دريم پور ته وروختلو، مخه راته خلاصه وه خو دقيقې وروسته د کښتۍ درې واړه پورونه ډک او کښتۍ روانه شوه دلته نو هره دقيقه دا ايجابوي چې انځورونه واخلو د بحر دواړه غاړو ته کورونه، هوټلونه، ښکلې او په تګو شنو غونډيو کې لوکسې ودانۍ له يوې خوا د استانبول مازيګري د بحر خوږ او يخ شمال د کښتۍ دريم پور، ښکلې او فطري شاعرانه فضا، دې فضا، نه يواځې زه له ځانه بې ځانه کړم بلکهې فرخنده او سيمين يې هم له قال څخه د حال ژبې ته بوتللې، لومړی خو له نورو ترکي انجونو او مېرمنو سره ددوی توپير ددوی په غاړو کې نری څادرو خو شمال، شاعرانه وجد او حال دوی هم بې خوده کړې، څادر مادر ولوېد او انځورونو اخستلو زور واخست. هلته نورې ښکلې هم وې خو زما همسفرې هم له چا کمې نه وې د استانبول د سمندر مازيګري او شمال ددوی په انګو کې وينه لا وغوړوله او لايې وخوځوله انګي يې داسې شول تابه ويل په رښتيا هم دلته چا د ګلابو پاڼې پېيلې دي.

له يوې خوا يې په انتگو کې ګلابي دانې، د شونډو سرخي اوله بلې
خواد استانبول پر سمندر مازيګرني لمر خپور و، شفق لکه لمر چې
همدته زرین وزرونه راټولوي او يا لکه کائنات چې همدته د خپلې
بنګلا کرشمه نندارې ته وړاندې کوي د مخامخ ناستوانجونو
غومبورو او په سمندر کې د مازيګرني لمر زرینو پلوشو د استاد
ناګار د ابیت خوڅو ځله بې اختیاره راباندې تکرار کې:

راوله حیا په انتگو کې لمبې بلې که

تیت سیند ته شفق که په اوبو کې لمبې بلې که

ما ویل لکه ناګار صاحب چې همدا صحنه لیدلې او بیا یې په شعر
کې انځور کړې ده.

په نشه کې تېشه

ما د فطرت له دې کرشمو څخه د خوند اخستلو لپاره د خپل بدن د هر غړي بلوتوت پرانستې و چې ناڅاپه مې د خیال او خوند دنړۍ خلې ونږېد او په نشه کې مې تېشه وو هل شوه ، په یاد مې شول چې بیک مې په ټکسي کې رانه هېر او پاتې شوی دی. اوس یې خوند وکړ؟؟ په بیک کې مې دوه نیم زره ډالر ، دېرش زره افغانۍ ، خو جوړه جامې ، کورتۍ گانې ، یوه ویډیو یی ، یوه کوچنۍ د عکاسۍ کیمره ، یو غږ ثبتوونکی (وايس ريکارډر) یوډېر انټیک لوږ بیه او نوی ماډل کوچنی لپ ټاپ چې په دوحه کې مې په ۴۸۰۰ ریاله اخستې و ، یوای پاډ ، د سیمینار لپاره چمتو کړې مقالې ، څو کتابونه ، د سفر له اړتیا وړ نورو توکیو سره ځای پر ځای کړي وو ، اوه خدايه داڅه وشول ، داستانبول لوی دوه قاره یي ښار ، نه د ټکسي د پلټ شمېره ، نه د ټکسي چلوونکي د ټېلېفون شمېره ، نه ورسره کومه پېژندگلوي ، نه مو ټکسي د ټکسي انفارمېشن یا د ټکسي له رسمي اډې راوستې ، نه ... بس پر لویه لار مو ورسره خبره وکړه او را روانه مو کړه بیک مې شاته ډاله کې کېښود .

د کښتۍ منځ کې سوچونو واخستلم اوس به څه کېږي فرخندې او
سیمین ته مې وویل چې بیک رانه په موټر کې هېر شوی او هرڅه
پکې دي.

هغوی همدومره وویل: ((وای چرا؟ الی چطور مېشه))، بس نور
نوپه خپله ننداره بوختې شوې او کیسه کې مې هم نه وې، چاره نه وه
خپله مې خپل زړه ته ډاډ ورکاوه دومره پیسې راسره جیب کې وې چې
یوڅه چاره پرې وکړم، پاسپورت او یو h.t.c موبایل راسره جیب
کې و چې د انټرنېټ لپاره هم کارېده لویه اندېښنه مې دا وه چې له جا
مو او مقالو سره به څه کوم هلته خوټوله دریشي او پطلون دی دا جامې
خو هر و مرو خبرنېږي دلته افغان گنډونکي یا نشته او که شته زه یې
څه پېژنم په ترکیه کې مې ملگري وو خو دهغوی دټیلیفون شمېرې او
ادر سونه هم په همدې بیک کې وو که پطلون واغوندم خلک به څه
وايي. خیر هغه د ډیل کارنگي په خبرو مې زړه ته ډاډ ورکړ چې که
هرڅومره خفگان وکړم له لوبڼې تویې شوې شیدې نه راپورته کېږي نو
ښه ده چې فکر وکړم هېڅ هم ندي شوي. په یوه ساعت کې مې ځان
بېرته پاچا کې پیسې لرې، پاسپورت لرې، h.t.c فون لري ټولو
ښارونو ته دې ټکټ دو طرف ریزرف دی چې جامې دې خیرنې شوې
خیر دی د خوب جامې واغونده او هغه هوټل ته د وینځلو لپاره ورکړه
ډېر ټینگار پرې وکړه چې ژر یې درکړي او ته تر هغې له خونې بهر مه
وځه.

په لږ وخت کې مې هرڅه هېر کړل خو سيمين په ليدلو مې دامتل
سترگو ته ودرېد بښتيا چې : ((پردي غم له واورو سوړوي))
گوره د سيمين او فرخندي زما بکس په ياد هم ندي او پخپلو مزو
کې ډوبې دي.

هڅه مې وکړه چې بېک هېر کړم خودې ته مې هم هيله وه چې
چلوونکي خوژمنه کړې چې اته بجې راځي ، بنايي هغه صادق او
مسلمان شخص وي او بېک راوړي که صادق هم نه وي بنايي د موټر
په ډاله کې بېک ته يې پام نه وي او راشي کله کله به مې هېر شو خو
پرېشاني يې وه.

کښتۍ د استانبول منځ کې سمندر کې روانه ډېره وړاندې لاړه يو
هوايي پول مخ ته راغی ډېر لوړ او ډېر ښکلی وو د سمندر اخوا د پخوا
يا شمال - جنوب کې غونډيو ته ورته پياوړې پايبې لگول شوې او نور
پول په قوي کېبلونو تړل شوی وو د پول اوږدوالی به شاوخوا دوه
کيلو متره وه خو په همدومره فاصله کې يې پايه يا ستن نه درلوده او
پول هوايي خوړند وو.

وروسته پر همدې پلونو تېر راتېر شو ، څلور سړکونه يې درلودل
دوه له يوې خوا او دوه له بلې خوا نور هم وړاندې لاړو همداسې يو بل
پول مخ ته راغی کښتۍ له همدې پله سره بېرته راتاو شوه ورو --
ورو خپل لومړني ځای ته راغلله په سمندر کې شو همداسې سيلاني

کښتۍ نورې هم روانې وې، له کښتۍ تر ښکته کېدلو وروسته تر پله لاندې اود سمندر د پاسه جوړ شوي بازار ته د ډوډۍ خوړلو لپاره لاړو هلته هم ښکلي کتار هوټلونه وو، دهر هوټل شاگردانو خلک په پوره مهارت ځانته جذبول، لاره یې نیولې وه موږ د کبانو فرمایش ورکړ، خو ترڅو چې کبان پخېږي او ډوډۍ تیارېږي باید لمونځ وکړو، د اوداسه د ځای پوښتنه مې وکړه خود ددې کار لپاره ځانگړی ځای نه و بالاخره د یو هوټل په تشاب کې مې په زحمت اودس وکړ.

له څو هوټلیانو مې وغوښتل چې که د لمانځه لپاره ځای راکړي خو هغوی بخښنه وغوښتله او د مسجد ادرس یې راکړ، مسجد د سمندر ترڅنګ د پروت سړک جنوب خواته و او د سړک لاندې لار ورغلې وه د مسجد ترڅنګ پخوانۍ کلیسا وه پوه نه شوم چې شاړه به وه او که فعاله، مسجد څه کم څلور سوه کاله پخوا جوړ شوی و، زموږ ملگری محمد حکیم بشارت چې له هند څخه راستون شو نو په پېژناک خبري اژانس کې به یې ما او نعمان دوست ته د یو مسجد د ښکلا چې دده د حیرانتیا لامل شوی و صفت کاوه په صفت کې په وجد راغی ویل یې: ((عجیبه خو داده چې داسې مسجد څلور سوه کاله پخوا جوړ شوی او هغه هم مسلمانانو جوړ کړی دی)).

داسې چې د ترکي مهندسۍ ډېره ښکلې او نادره نمونه وه همدلته مې دوه رکعتونه لمونځ وکړ، په مسجد کې گڼو ښځو هم لمونځ کاوه د سمندر پر غاړه مې چې پخپل درې ساعته ژوند کې د ترکي انجونو

ازادي، تنگ پتلونونه، تک سپين لوخ ورنونه، څنگلې او په عام بازار کې د يو بل بڼکلول وليدل نو داسې مې و انگېرله چې دلته نو مسلمانې ډېره کمزورې شوې خو چې په مسجد کې مې بڼځينه مسلمانانې که څه هم شمېره يې کمه وه وليدلې بېرته ډاډه شوم. دلته ورځ اوږده وه تر اوه نيمو بجو پورې د مازيگر لمونځ کېده.

له ډوډۍ چې فارغ شو پاو کم اته بجې وې، زما خپل بيک ته سودا وه هماغه ځای ته ورغللم چې له ټکسي چلوونکي سره مو ټاکلی و، زما لا پام نه وو چې هماغه موټر چلوونکي راباندې غږ کړ، Mr. Haji I am here، (بناغلی حاجي زه دلته يم) په زړه کې خوشحاله شوم خو غوښتل مې خپل خفگان او اند بښنه له هغه پټه کړم هغه دستي راته وويل چې بيک دی په موټر کې دی ماهره دومره ورته وويل thank you: (مننه). ويې ويل چې ملگري دې چېرې دي ما ورته وويل اوس راځي اته بجې شوې خو ملگري مې يو هم نه ښکارېدل مار خوړلی له پري هم وېرېږي زړه مې نه کېده چې ټکسي پرېږدم او هغوی پسې لاړ شم، خير له ځان سره مې وويل چې که چېرې دې سړي ستا بيک پتاوه نو بېرته درته ولې راته. له شرمه مې بيک هم ونه غوښت په همدې ډاډ ملگرو پسې لاړم استاد قويم او فرخنده مې وموندل، سيمين نه وه هغوی ويل چې سيمين له دوی هم ورکه ده په لوی بازار کې ورپسې گرځو خو هغه نه ليدل کېږي، دلته ټکسي والا وار خطا دی ما ټکسي والا بوخت کړ کله هغوی پسې ورځم او کله ټکسي ته

راځم، بالاخره هغوی هم پنځه ویشته دقیقې وروسته راغلل او بېرته مو هوایي ډگر ته حرکت وکړلاردو طرفه وه ددې لپاره چې بېرته هوایي ډگر ته لاړ شو. نو باید په سمندر تېر شوي پله واوړو. همداسې وشول له پله تېر شو لږ نور هم وړاندې لاړو هلته په یوه چوک بېرته خپل لاس ته راواوښتو، په ترکیه کې ترافیک د افغانستان په څېر په بني لاس دی پر پله ډېر ترافیکي بیروبارو،

انجلی د یار په ننداره شوه...

موږ باید کم تر کمه نهه بجې د اتاترک په نړیوال هوايي ډگر کې وای، خو ترڅو چې بېرته پرېله راتا وېدو او هغه ځای ته را ورسېدو له کوم ځایه مو چې حرکت پیل کړی وو نو پنځلس دقیقې یې ونيولې همدلته شل کم نهه بجې شوې موږ ته نه د کورنیو الوتنو ترمینل معلوم و و نه مو بورډینګ پاسونه اخستې وو او هلته هم باید د افغانستان په څېر مسافر له الوت څخه دوه ساعته وړاندې هوايي ډگر ته لاړ شي لس بجې یا د الوت وخت شېبه په شېبه رالاندېږي او بیرو بار ډېرېږي.

ډېر پوره مو پوه کړ چې لس بجې زموږ الوت دی او دی باید وروستی کونښن وکړي چې وخته مو ورسوي، له چیلې څخه مې مننه وکړه چې بیک یې راوړ سوچونو واخستلم چې ولې یې بیک راوړ ایا دا ښه مسلمان دی؟ د ترکیې نوم نه بدوي او وطنپاله دی؟ داسې خو هم نده چې په ډاله کې یې بیک ته پام شوی ندی که داسې وای نو ولې یې له مخامخ کېدلو سره دستي راته د بیک د شتون وویل ښایې هغه فکر کړی وي چې موږ یې د موټر د پلټنې نمبر اخستې او پیدا کولی یې شو یا.....

په بیرو بار کې ونښتو ټول یو بل ملامتوو چې ولې مو ټکسي
ناوخته (اته بجې) راوغوښت ما ته غوسه هم راتلله چې سیمین ولې
کوم شل دقیقې ورکه وه موټر د مېرې په پښو روان دی ډرپور ډاډ
راکاوه چې دا بیرو بار هر ماښام وي خو د کبانو تر بازاره خوا
بیا ختمېږي.

د کبانو بازار ته لانه وو رسېدلي چې ساعت پاو کم لس بجې
وښودې له دې بازاره چې داهم د سمندر پر غاړه دی اخوا هم بیرو بار
و نورو الوت ته له رسېدلو نه یلي شو خفه وو چې قونیې ته به څنگه
ځان رسوو؟ کله کله ځان پورې په کړس کړس وځاندو فرخندې وویل
چې له استانبول څخه قونیې ته په موټر کې دولس ساعته لاره ده همدا
اوس ټکسي نیسو او روانېږو ځکه چې سباته رسماً پروگرام پرانستل
کېږي.

کله به فرخندې پر سیمین او کله به سیمین پر فرخندې ملا متي
اچوله خوماورته وویل چې دواړه د سمندریه ننداره شوې د اټپه مې
ورته ووبلې:

(انجلی د یار په ننداره شوه)

د پلار پر توگ یې په سوبارو و شکونه)

کله مو ویل چې که په نورو هوایي کړښو کې ارجنټ (ضروري)
ټکټ و مو مو هغه به واخلو ددوی د پته هم اندېښنه وه چې د ترکش

هوایی کرنې د پروگرام له مخې ددوی بکسونه او بیگونه دلس بجو په الوت کې قونیې ته لېږل کېدل هلته د پروگرام د مسؤلینو لخوا زموږ هرکلي ته مېلمه پالان او موټر لېږل کېدل له موږ یو سره هم د ترکیې سیم کارت نه وو چې په قونیه کې له کوربنو سره اړیکه ونیسو اوله ستونزې یې خبرو کړو، د اړیکو بله مرجع هم نه وه. کله به سړک خلاص و نو چیلی بیچاره به په یوسل او لسو کې هم ته شل باندی لس بجې هوایی ډگر ته ورسېدو د کورنیو الوتنو ځای او ترمینل له بهرنیو بیل او ترمنځ یې سړک دی، چیلی همدلته نښکته د ترکیې هوایی کرنې ته ژر ژر لاړو مامورینو ته موټکت ورنښکاره کړ خو هغوی وویل چې دا الوتکه خو په خپل وخت الوتې او تاسو خپل الوت له لاسه ورکړی دی، خفه شو دیوې غرږې شاته یوه تنکی ښکلي پېغلوته ناسته وه موږ ویل راځئ له همدې سره مشوره وکړو هغې ته مو د اکیسه وکړه دستي یې چیرته زنگ وواهه له ټیلیفون وروسته یې له موږ څخه ټکټونه وغوښتل موږ ترې وپوښتل چې څه یې کوي ویې ویل لس باندې دولس بجې بل الوت دی هغې کې مو لېږم له خوشحالی نه په جامو کې نه ځایېدو، وینه راکې وغوړېده، سیمین او فرخندې خوله یو بل څخه لاسونه تاو او یو بل ښه ډېر ښکل کړل او ښه د زړه له اخلاصه یې وخنډل بورډینګ پاسونه مو واخستل او له غرږې را ستانه شو، په همدې خوشحالی کې وو چې سیمین ناڅاپه وار خطا شوه: ((اوف اوف این چې شد این چې شد)) ویل یې پیل

کړل لامل مو ترې وپوښت ویل یې چې کورتۍ یې د جېبونو له سامان سره ترې په موټر کې پاتې ده په منډه بهر سپرک ته ووتله کوم لس دقیقې وروسته بېرته تشه راغلله ویل یې ټکسي تللې ده، ښه مو ورپورې وخنډل خو ویل یې پیسې یې پکې نه وي ما ورته وویل چې الوت ته کوم یونیم ساعت پاتې دی ځی چې کوم نږدې بازار وگورو هغوی وویل چې دا شرم او خفگان مو کم دی چې بیا وځو، خوزه ووتلم ټکسي ته مې وویل چې یو ساعت وخت لرم او په بازار کې مې وگرځوه همدا سې وشول چې بېرته راغلم او د الوت ځای مې پیدا کاوه نو څه کم دولس بجې وې لږ نه وم ناست چې الوتکې ته یې د ختلو وویل الوتکه په خپل وخت والوته شل باندی یوه بجه قونبې ته ورسېدو زما بیک خور اسره و خو ملگرو مې چې د قونبې په هوایي ډگر کې د سامان د وتلو پر گرځنده پلاستیکي پټۍ خپل سامان هرڅومره وکوت څه یې ونه موندل د هوایي ډگر مسؤلینو ته یې د خپل سفر د ځنډ او اوس د سامان د نشتون وویل ټول خلک له ترمینل څخه ووتل ما هم له دوی سره لږه منډه وکړه خو سیمین او فرخنده دومره زړورې وې چې زما مرستې ته یې اړتیا نه وه له نیم ساعت وروسته څرگنده شوه چې د دوی بکسونه لاهم ندي راغلي، له استانبول سره له اړیکې وروسته ورته وویل شو چې په سباني الوت کې به یې راوېږي خو په دې نیم ساعت کې پر دوی ښه مرگ او د بیکونو ورکېدلو وېره تېره شوه.

قونیه

قونیه د ترکیې له ۸۱ ولایاتو څخه تر ټولو لوی ولایت دی چې مرکز یې هم (قونیه) نوم لري قونیه ، داناتولي په برخه کې دی پراخوالی یې ۳۹۰۰۰ زره کیلومتره مربع او نفوس یې په ۲۰۱۱ کې ۳۹۸۰۰۰ تنه دي.

ډېر اوسېدونکي یې کېرمان دي دا ولایت داناتولي د نظام نقطه ده. د اناپاره تاریخ کې د ریکونیون ، ایکویلام ، او استاکونا په نوم هم یاد شوی دی، د یاقوت حموي او معجم البلدان په وینا افلاطون هم همدلته ښخ دی.

د تاریخپوهانو په اند په قونیه کې د مدنیت له مهال څخه پخوانۍ ښار اوس هم شته دي په دې وخت کې نیشولتک ، کالکولیتک او برنزو کلتورونه لیدل شوي دي. لرغونپوهانو په قونیه کې د نیئو لیتک د پیر یاله میلاد څخه (اوه زره کاله پخواني) اثار موندلي دي.

د قونیه تاریخي ځایونه چې ډېری موندل شوي عبارت دي له د مولینا له مزار ، اوموزیم ، د شمس الدین تبریزی مسجد او مزار ، چینی اثار ، د شرف الدین مسجد ، پنځه مناره موزیم ، علاؤ الدین مسجد ، عزیزیه مسجد ، د سلطان سلیم مسجد ، د لرغون پېژندنې

موزیم، دانتوگرافي موزیم، دقوبون اوغلي موزیم، دیوسف
اقاکتابتون، دمرامرباغونه، سله، کلسترا، گوک بورت چاتاله
هوبوک، داشرف اوغلی مسجد، دفاصله مجسمه، دقبادیان آباد،
سرای افلاطون، سیناری او اف شهر.

زموږ هرکلي ته د لس بجو الوت ته راغلي مېلمه پال لاهم له موټر
سره موږ ته ولاړ و له هغه سره په موټر کې سپاره او دقونیې ښار
خواته چلتن گارډن هوټل ته وخوځېدو دشیپې څه باندې دوه بجې وې
چې چلتن گارډن هوټل ته ورسېدو د هوټل عملیې زموږ بکسونه تر
رسپشن پورې ورسول دننه راته خوتنه هرکلي ته ولاړو داټول زموږ
کوربانه و خولامونه پېژندل یو یې ځان کرسټوفر او یو یې ځوانې
مېرمن ځان کیلي معرفي کړ، رسپشن یاد هرکلي څانگې ته مو
پاسپورټونه ورکړل هغوی هم موږ ته له پخوا د ریزرف شویو خونو
کیلي گانې (چابیانې) راکړې.

له امریکایي کوربنو سره مویوه شبېه بندپار وکړ له هغوی سره په
چمن کې پر څوکیو کېناستو، دلته دوه تنه ایرانیان محسن او شغله
هم وو پر مېز د شرابو کتار بوتلونه ایښې و موږ ته یې هم گیلار سونه
ډکول خو چې، گیلار یې را وړاندې کړ نو موږ ترې بڅښنه وغوښتنه
د سحر د ناشتې ځای یا رستوران او د سحر نۍ د پیل او پای
پروخت یې پوه کړو دوی خپل ځمار ماتاوه موږ سترې وو د استراحت

اجازه مو ترې و غوښته او و مو ټاکله چې سبا نهه بجې به ټول په گراوند یاد هوټل دهرکلي د څانگې ترڅنگ راټولېږو.

زما دخونې شمېره ۳۳۴ وه ښېگڼه یې داوه چې د هوټل شمال ته په دریم پور کې لومړۍ خونه وه چې کړکۍ به مې پرانیستې نو دقونډی ښکلی ښار به مې لیده.

ستړی وم ویده شوم پروخت نه پوهېدم خوزه عادت یم چې د سحر لمانځه وخت شي نو اتومات وینسېږم چې کله راوینس وم نو اودس مې وکړ ماوېل رايه چې هر وخت وي لمونځ وکړه قبله مې هم نه پېژنده له فکر کولو وروسته مې یو خوا وټاکله خوښه و ډېر توپیر پکې نه و.

د اکثرو اسلامي هېوادونو په لویو او عصري هوټلونو کې جای نماز ایښی او د قبلي خوا یې په یوه غشي ښه کړې وي خو دلته نه جای نماز و اونه یې د قبلي خوا په ښه کړې وه.

به سبا یې د هوټل په منیجر پسې ورغللم ورته مې وویل چې دعثماني خلافت په مرکز او مشهور اسلامي هېواد ترکیه کې مو د هوټل یخچالونه او مېنو بارونه له شرابو ډک کړي دي خو په خونه کې مو نه جای نماز شته اونه مو د قبلي خوا معلومه ده ورته مې وویل پر دې هم سر خلاص کړه چې دلته شراب د هر سړي ضرورت نه وي، بلکې ځینې لمونځ هم کوي په توکله مې ورته وویل چې ترڅو مو په هره خونه کې جای نماز ایښی نه وي او د قبلي خوا مو په غشو یا

وکتورونو معلومه کړې نه وي نو زما اعتصاب به جاري وي، هغه چې زما افغاني او کلیوالي جامو او تور واسکت ته وکتل په خندا شو ویل یې همدا نن داکار کوو خو گوره موږ د هوټل په ځمکتلي کې دلمانځه لپاره ځای لرو.

چې هلته ورغللم نو په یوه کوچنۍ عادي خونه کې جاینماز هوار وو نور نه د اوداسه ځای و نه محراب نه مسجد نه.... خو په هوټل کې هر ډول شراب بڼه پرېمانه موندل کېدل آن یو کوچني بوتل عادي کوکا کولا په ۸ لیرو خو یو بوتل شراب په ۶ لیرو و.

له لمانځه وروسته بېرته ویده شوم د مایل زنگ مې اتو بجو ته برابر کړ، له ویښېدلو وروسته د لمبلو لپاره تشناب ته ننوتلم د تشناب سپستم ډېر عصري وو د او بودودو څې د معلومولو لپاره په شیشه کې ستن نصب وه دانو ستا خوښه وه چې اوبه څومره گرمې کاروې؟ خوزه پردې نه پوهېدم چې اوبه څنګه معتدلې او کارولو ته چمتو کړم خیر پرتو کمو مې لاس وهل پیل کړل اخواتاو کړه د پخوا تاو کړه اخر مې چل زده کړه هلته داسې نده چې دیخو اوبو ځانته او دگرمو اوبو ځانته نل وی او دواړه تاو راتاو او معتدلې اوبه برابري کړه هلته به ورته لیکل کوي او درجه به په لیکلو ټاکی اویا به کماند ورکوي.

د استنجا لپاره نه کوم پایپ (نل) وو اونه کومه لوتکه (کوزه) حیران وم چې داخلک دلته څنګه استنجا کوي کله خومې ویل دوی به

ښايي پر کاغذ اکتفا کوي او يابه ژر ژر لامبي ،خير ځانته مې قناعت ور کولی ونشو اخوا د پخوا مې کتل اولاس وهل مې پيل کړل ترڅو مې وليدل چې هلته نه نل ، نه لوتکې اونه لاس ته اړتيا شته ده ، بلکې دننه په کمود کې اسان او بريالي سستم نصب دی او د پوې توکمې په وهلو درته خپله استنجا کوي.

له لمبلو وروسته مې د هرکلي او معلوماتو څانگې ته فون وکړ چې جامې راته او توکړي درې دقيقې وروست يوه انجلۍ راغلله جامې مې ورکړې او ورته مې وويل چې شل دقيقې وروسته مې پکار دي هغې په اشاره پوه کړم چې له يو ساعت وړاندې يې راوړلی نشي ، او که ژر مې پکار وي نو خونه کې او تو او قاتکي مېز شته دی ماهم ورسره ومنله ورته مې وويل دادوه جوړه ته او تو کړه او زه به ژر دلته بله جوړه اتو کړم ، ايله ايله مې نهه بجې ځان ښکته کېدلو ته برابر کړ.

چې لاندې لارم درې تنه ملگري مې راغلي وو له هغوی سره ستړي مشي هم خو دقيقې وخت ونيوه څه باندې نهه بجې چې رستورانته (خوړنځي) ته لارم خو وخت پوره او رستورانته تړلی و ، وړی تېری راتاو شوم په کانتین کې مې يو جوس واخست خوبيه يې د جوس ترڅنگ د شرابو له ايښی بوتل څخه لوړه وه؟

هیچ مولینا نشد مولای روم

پاو باندې نهه بجې د سفر ۱۸ تنه مېلمانان او درې تنه کوربانان په یو کاسټر او مرسدیز موټر کې د حضرت مولنای روم روضې ته روان شوو.

روضه له هوټل سره ډېره نږدې ښایي یو کیلو مترۍ کې وه خو موږ نابېلده و.

له روانېدو وړاندې د سفر ټول ملګري یوبل ته معرفي شو موږ د یوبل سوانح مخکې هم لوستې وې ځکه د سفر کوربنو پرې ډېره خواري کړې وه او ټولو ته یې لېږلې وه خواسم موله مسمی سره نه پېژنده.

د حضرت مولنا جلال‌الدین بلخي رومي د مزار په دروازه کې ډېر بیر وبارو، په دروازه کې ننوتلو زحمت او حوصله غوښته زموږ کوربنو موږ ته ټکټونه واخستل، تالاشي عامه، سخته او کمپیوټري وه. د مولنا د مزار محوطه پراخه اولوی کمپلکس دی، پراخه له گلونو ډک چمن او سړکونه لري، چې ورننوخې نو ښي خواته دې د یوې نږدې ودانۍ پر پاتې شونو چې اوس یې ایله یو متر بنسټونه پاتې دي سترګې لګېږي. دا هغه کور دی چې د مولنا پلار مولنا محمد بن حسین خطیبي د کرمان له ښار تر راسټنډلو وروسته جوړ کړ او د

ژوند تر پایه پکې اوسېده. مولنا هم د ځوانۍ شېبې همدلته تېرې کړې دي. په دې ځای کې د کور نقشه لاهم پر ځای ده، کوټې، تشاب هر څه پېژندل کېږي. کور بنو راته دا کور بڼه تشرېح کړ. له دې ځایه مزار ته ور روان شو خو ټپل ما ټپل او بیرو بارزیات دی. مزار او موزیم بیا د دې محوطې دننه په بله محوطه کې پراته دي او مزار بیا ځانته ودانۍ او دوه دروازې لري. په دې توگه باید تر مزاره له څلورو دروازو ور تېر شي. د زیارت کوونکو ډېره برخه بنسټې او نجونې وې. د مزار خونې ته له ننوتلو وړاندې د لومړۍ دروازې تر څنګ په لویو لویو ظروفو کې هغه پلاستيکونه پراته دي چې د بوټانو له پاسه اغوستل کېږي او د همدې غرض لپاره جوړ شوي. د همدې لومړۍ دروازې تر څنګ د اوداسه ځای مو د بیا راتولېدلو لپاره وټاکه. پلاستيکونه مو د بوټانو له پاسه واغوستل او ننوتلو. له دروازې دننه بڼې خواته د مولنا د طریقې سمبول څو پگړۍ ایښې وې ورسره جوخت بله دروازه وه، له هغې چې ننوتلو نو شاوخوا ټول لوی او واړه قبرونه و، دا ټول په یوه نقشه، شین رنګ ورکړل شوی او شنې پردې پرې غوړېدلې وې. د مولنا له مور پرته د هغه ټوله کورنۍ همدلته دفن ده. موږ ته مخکې ویل شوي وو چې دلته کېمري راول او عکاسي منع ده. خو موږ له ځانه سره وړې وې، هلته مو عکاسي پیل کړه خو چې د مولنا د قبر عکس مو واخست نو پولیسو مخالفت کاوه خو بیر وبار ډېروو په پټه او ښکاره عکاسي کېده ما هم ترې خو

انځورونه واخستل. دننه محوطه کې چې لاس ته د مثنوي معنوي او بل ځای کې د قران عظیم الشان د خطي نويو او زړو نسخو نندارتون وو، د بیرو بار له امله چاته د کتلو نوبت په اسانۍ نه ورته، یا به یې له کتلو تېرېدې او یا به دې له نجونو او ښځو سره ځان مېنل منل. پولیس هم د نظم په مخنیوي کې ناکام وو خو ما ټول ولیدل او انځورونه مې ترې واخیستل. د ودانۍ دواړه دروازې د لرګي او په پخوانۍ بڼه جوړې شوې وې. له دې ځایه چې ووتلم نو د وعدې ځای ته ورغللم هلته له یو دوو تنو پرته څوک نه وو، شاوخوا په کوم شل پنځه ویش خونو کې د مولنا موزیم جوړ شوی دی، د هغه جامې، بوتان، پګړۍ، د تصوف مجلس مریدان، په هر حالت کې د ذکر بڼه، د هغه وخت کارېدونکې توکي ددې ټولو لیدلو او انځور وېستلو رانه د پروخت ونيو یو دوه ځله د وعدې ځای ته راغللم خو ملګري مې ټول نه وو راغلي بېرته لارم د موزیم پاتې برخې مې هم وکتلې، د هغې ځوانیمرګې شاعرې شهزادګۍ قبر مې هم ولید چې څه باندې اته سوه کاله پخوا وفات شوې. ددې شهزادګۍ او زمونږ د بلخي رابعې برخلیک سره ورته وه. د عاطفې او جذباتو سمندر مې طوفاني شو. زمونږ شهزادګۍ (رابعه) خویې ورور په حمام کې ووژله او په خپلو وینو یې د حمام دیوالونه په شعرونو سره کړي وو. خونه پوهېږم چې ترکۍ شهزادګۍ چا ووژله او بکتاش یې څوک وو. کله چې د وعدې ځای ته راغللم نو یو ملګری مې هم نه وو. فکر مې وکړ چې هغوی

رانه بهر تللي دي، اخوا د پخوا مې ډېر ولټول خونه وو. بهر راووتلم
 هلته هم نه وو، هغه موټر مې هم سم نه پېژنده او نه په هغه ځای کې
 ولاړ وو چې موږ يې راوستي وو. ټيليفون هم راسره نه وو چې له چا
 سره په اړيکه کې شم خفه او حيران وم. دېته خفه نه وم چې ځای به
 پيدا نکړم، ځکه هرې ټکسي اړوند هوټل ته بېولي شوم خفه دېته وم
 چې ټول ملگري به را پسې گرځي. او يابه ورته نامنظم اونا همغږي
 بنسکاره شم. د مولنا مزار او پارک دوه دروازی لري لوبديځه يې چې
 دننوتلوده قوي کمپيوټري تلاشي هم په کې کېږي او بله سويلي ياد
 وتلو دروازه ده. دوه درې ځله دې او هغې دروازې ته ولاړم. لوبديځې
 دروازې ته مخامخ دقونېې ښار تر ټولو لويه هديره ده چې احاطه ترې
 تاوه وه. قبرونه يې په يوه نقشه منظم، پر ونو پوښلي او سرکونه
 پکې غځېدلي وو. زه دې هديرې ته ورغللم انځورونه مې ترې
 واخيستل، بېرته راغللم سويلي دروازې ته مخامخ رستوران ته
 ورننوتم کافي مې راوغوښته، يوه کوچنۍ پياله چې ايله دوه غږپه
 کېدله په درې لېږې يا شاخوا سل افغانۍ وه. بېرته بهر راووتللم دلته
 د مريو انټيک غاړکۍ، تسبې، د مولنا له قېمتي کانو او غميو جوړې
 مجسمې خرڅېدلې دلته مې شيان کتل چې کيلي راباندې غږ کړ
 ،گورم چې ډېر ملگري مې همدلته دي چې ورغللم نو پوه شوم چې له
 ما پرته دوه درې ملگري لاهم نادرکه دي. خير دولس نيمې بجې ټول
 پوره او پلي د زاړه بازار کتلو ته ور روان شو. دقونېې زوړ بازار د

مولنا مزار ته نږدې دى دلته مويو تاريخي مسجد چې څلور نيم سوه كاله پخوا جوړ شوى وو وليد. ما د بيود معلومولو لپاره په دوكانونو كې ډېر شيان بيه كړل خو نرخونه ډېر لوړ وو مثلاً يو گرام عربي سره زر په (۸۴) ليرې و چې څه كم ۲۹۰۰ افغانۍ كېدلې په داسې حال كې چې په همدې وخت كې په افغانستان كې همداز يو گرام په ۲۲۰۰ افغانۍ و.

يو موچي مو وليد خو د افغانستان تر موچيانو ډېر عصري وو يوه ښه چوكۍ يې ځانته ايښې او بله يې مراجعينو ته بكس يې هم لوكس او دموچيتوب لپاره جوړ شوى وو. يوه جوړه بوتان يې په دوه نيم ليرو يا ۸۵ افغانيو رنګول. تر څه كم دوه بجو د قونښې په زاړه بازار كې چې اوس ډېر عصري او د لوړپوړيزو ودانيو لرونكى دى وگرځېدو قونښه هم پراخه سړكونه لري او ښكلې او پاك ښار دى. كوربنو مو تر هملته بازار ته راوغوښتل او هوټل ته روان شو. له مهال وېش سره سم زمونږ ننى غرمه پر كوربنو وه او بايد له دولس نيمو تريوې نيمې مو خوړلې واى خو موږ څه كم دوه بجې هوټل ته راوړسېدو. لومړى خپلو خونو ته لاړو او مو ټاكله چې دوه بجې به ټول راځو او ډوډۍ به يو ځاى خورو. په لومړي پوړ يا گراوند (ميدان) كې ښكلې د سيمينار سالون وو هملته مو خوندوره تركۍ ډوډۍ چې سوپ، كباب، وريجې، قورمه، فيرني، سلاد او مشروبات پكې وو وخوړه د مهالوېش له مخې مو بايد يوه نيمه بجه د مولنا په اړه خپلمنځي بحث پيل كړى

وای خو سم عملی نه شو، شاوخوا درې بجې مو بحث پیل کړ، د بحث
ژبه ډېره انگلیسی وه خو فارسي هم پکې وه بحث تر شپږو بجو اوږد
شو. په دې بحث کې د مولنا پر ژوند او فن بحث وشو.

صوفیانه رقص او سماع

له بحث وروسته یو ساعت دمه وه او اوه بجې موباید د مابنام
ډوډۍ په خپل لگښت خوړلې وای او پاباندۍ اوه بجې د مولنا
کلتوري مرکز ته د سماع او صوفیانه رقص د لیدلو لپاره تللي وای
.خو موږ ماره وو. ومو پتپيله چې له پروگرام څخه تر راستنېدلو
وروسته ډوډۍ وخورو. پاباندې اوه بجې چې لابي ياد هوټل د هر
کلي د څانگې خواته راغللو نو ملگري مو کم راغلي وو ما د لمانځه د
ځای پوښتنه وکړه. د هوټل ځمکتلي ته يې لاس ونيوه هلته دوه خونې
يوه د نارينه اوبله د ښځينه وو د لمانځه لپاره بېلې شوې وې. له
لمانځه چې راغللم خبر شوم چې پروگرام بدل شوی او موږ بايد اته
نيمې بجې د مولنا کلتوري مرکز ته روان شو. دا ځکه چې هلته د ذکر
او سماع پروگرام نهه بجې پيلېده. موږ گومان کاوه چې د مولنا
کلتوري مرکز به له هوټل څخه لږې وي او په موټر کې به ورځو. خو دا
مرکز د هوټل په شاوخوا سل مترۍ کې و او د دواړو پارکونه سره
ښتي وو. د مولنا کلتوري مرکز ډېر ښکلی او ډېر لوړ جوړ شوی دی
گنبدي بڼه لري او ډېر لوی او گران بيه قنديل پکې ځوړند دی. په يو
وخت کې شاوخوا پنځو زرو تنو لپاره څوکۍ لري. هلته هر څوک

کمپیوتري تالاشي کېده. موږ چې ورغللو نو نږدې څو کی ټولې ډکې وې خو زموږ لپاره په منځ او ښه ځای کې څو کی ریزرف شوې وې. موږ ته لا د مخه په مهالوېش کې ویل شوي وو چې دلته عکاسي او د کیمرو وړل منع دي خو ما او ځینو نورو له ځانه سره کیمري وړې وې. لومړی مو په پټه عکاسي کوله خو ومو لیدل چې دا منع ډېره جدي نده، بیا مو د کیمرو فلشونه هم خلاص کړل، څو کی ټولې ډکې شوې ان ځینې ولاړ پاتې شول نهه بجې څوارلس تنه سټیج ته راغلل، څوک د ارمونیی، څوک د رباب، څوک د ډول، څوک د بینجو، څوک د سیتار شاته کېناستل. یو ځوان راغی په ترکی ژبه یې ډېره احساساتي وینا وکړه چې څو ځله د گډونوالو په تودو چکچکو بدرگه شو. ورپسې هال ته ۴۰ تنه ښکلي ځوانان چې د مولنا په تقلید شني پگړۍ یې تړلې وې. د ترکانو ځانگړې ورېښميو ته ورته چپني او سپینو ته ورته زېړچکې اوږدې جامې یې پرتن وې دننه هال ته راغلل او د هال ښي خواته لکه د لمانځه قعده په یو صف کې کېناستل خو شپې وروسته د مولنای روم د طریقې سجاده نشین او ددوی پیر په داسې حال کې هال ته راننوت چې چکچکو هال لږ ځاوه او دا څلوېښت تنه او هغه نور ۱۴ تنه ټول ورته لاس په سینه ودرېدل. ددې سړي مخ ته رڼا روانه وه. خو هېڅ نه لیدل کېده چې دا رڼا له کومه رالوېدلې. دوی خلکو ته دا تاثر ورکاوه چې گویا دا رڼا او دا نور له همدې سره تړلي دي ځکه یې هېڅ مدرک نه ښکارېده، دې شخص چې

چپن او پگړۍ يې د هغو نورو په رنگ خود جامو رنگ يې بدل و
دومره لنډه بريږه يې درلوده چې ايله د گوتو په څو کو کې نيول کېده. لږ
وروسته همدې ته ورته يو بل تن هم هال ته راغی خو بنسکارېده چې د
هغه رتبه له ده ټيټه وه دا دواړه په ټول هال کې وگرځېدل وروسته په
ځانگړي طرز سره اذکار پيل شول. دا څلوېښت تنه لومړی په ناستې
خوځېدل وروسته يې چپنې ځای پر ځای کېښودې او پاڅېدل لومړی
هر يو له يوې مخې په ترتيب په ځانگړي انداز ورو ورو روان شول او
چې د پير څنگ ته به ورسېدل نو ښي خواته به تاو او په نڅابه شو.
همدا ډول ۴۰ واړه په نڅا شول عجيبه ده هر يو به کوم ۴۰-۴۵ دقيقې په
همدې يو اړخ تاوېده چې نه به يې سر گرځېده، او نه به لوېده او نه به
يې په حرکاتو کې کوم بدلون ليدل کېده. لکه په کمپيوټري چې
تاووي. له ۴۰-۴۵ دقيقو نڅا وروسته ټول د خپلو چپنو خواته يو يو
راغلل، ودرېدل بيا په بل ترتيب همدې پير ته چې خپل ځای يې بدل
کړی وو په داسې حال کې چې لاسونه يې د سينې له پاسه د اهل
حديثو په خبرتلي وو راتلل دده لاسونه به يې ښکل کړل او بيا به ښي
خواته تاو شو او تر ۴۰-۴۵ دقيقو پورې به يې په همدې يو اړخ
موسيقي ته تاوېدل بالاخره څه باندې يوولس بجې اوږده دعا وشوه
، د هال څراغونه ولگېدل او پروگرام پای ته ورسېده. ما يې کوم
پينځلس دقيقې ویديو يې عکاسي هم وکړه. هال يا سالون بهرنی
برخه او ځمکتلی هم درلود، دلته د مولنا عکسونه، د مولنا له

انځورونو جوړ کيلې بندونه ، قلمونه ، ميناتوري او ډول ډول شيان د
بښينه او نارينه پلورونکيو لخوا پلورل کېدل. له دې ځايه شاوخوا
يوولس نيمې بجې خپل هوټل ته لاړو ، خو هلته رستوران ته بند وو خو
په نورو خونو کې چې مېز او څوکۍ پکې پرته وې په نقده بيه ډوډۍ
ورکول کېده ما يو ډول کباب خوښ کړاى وو ډول کباب ما په
تهران او اصفهان کې هم خوړلى وو . کله چې يې د ډوډۍ بېل راوړنو
نرخ يې ډېر لوړ ان هغه يوه قوتۍ پېپسي چې په کابل کې په شل
افغانۍ ده هلته يې راباندې اته لېرې شاوخوا درې سوه افغانۍ
حساب کړې وه . زموږ سهار چاى په هوټل وو چې سستم يې بوفه وو .

قره مان که قهرمان؟

له مهال وېش سره سم د مۍ پر پنځمه سهار پياو باندی نهه بجې لابي ته راغللو او له دې ځايه په يوه کاستراو يوه مرسدیز ته ورته موټر کې د قره مان خواته چې د قونډې جنوب ته په اويا ميله (۱۱۵ کيلو متره) کې پروت ښار دی روان شو. قره مان د يونان د امپراطور قره مان بيک نوم ته منسوب د هغه د زېږېدو ځای دی چې دا مهال لوی ښار دی. قره مان بېک دلته حاکم هم و. دې ښار ته ځکه ورغللو چې د مولنا کورنۍ قونډې ته له ورتللو وړاندې همدلته اوسېده. دې ښار ته لارنده هم وايي.

له ښار څخه بهر دواړه خوا لار، غاټولو، د سنځلو او، چلغوزيو ونو پوښلي کوچنۍ غونډۍ او دښتې هم شته خو تکې شنې ټوله کرونده د نلونو په واسطه خړوبېږي، د نلونو په واسطه د کروندې خړوبول اسانه هم دي او اوبه هم نه ضايع کېږي. د لارو د سرځينو دوکاندارانو د افغان دوکاندارانو په څېر خپل ځينې توکي د سړک پر سر پلي لار ته راوېستي دي.

پر لاریو کوچنی بازار هم مخ ته راغی. پر لار څو ځايه کرنيز فارمونه او قوريې هم ليدل کېدې. قره مان د توروس غره شمال ته

واقع او د قره مان ولایت مرکز دی. په ۲۰۰۰ زېږدیز کال د دې ښار وگړي ۲۴۳، ۲۱۰ تنه او مساحت یې ۸۸۱۲ کیلو متره مربع دی خو د نفوس شمېره یې اوس لوړه ده. قره مان بیک تر ۱۴۸۲ زېږدیز کال دلته حاکم وو او تر اوسه یې هم کور شته خو داسې ښکاري چې ترمیم شوی وي، ځکه پخوانی زوړ والی ورته په هماغه پخوانۍ بڼه ندی پاتې. د مولنا جلال الدین محمد بلخی زوی سلطان ولد هم همدلته زېږیدلی دی. قره مان تاریخی ښار او قره مان بیک هم زړور او فاتح پاچا و، نه پوهېږم چې د فارسي لغت د قهرمان به له قره مان سره څه تړاو ولري او که نه دا مهال یې د قره مان نفوس او نیم لکه تنه راوښود، نه پوهېږم چې څومره به دقیق وي. په قره مان کې د وتلي شاعر یونس امرای زیارت ته ورغللو زموږ د کوربنو په وینا، یونس امراد مولنا د کچې شاعر و چې په دیارلسمې زېږدیزې پېړۍ کې یې ژوند کاوه یونس امرانالوستی شاعر وو او خپل شعرونه به یې په خپله حافظه کې ساتل. اوس د هغه دیوان انگلیسي ته هم ژباړل شوی دی. دهغه د مزار تر څنګ په ۱۳۴۹ زېږدیز کال یو ښکلی مسجد هم جوړ شوی چې اوس هم په هماغې پخوانۍ بڼه پاتې دی. په دې ښار کې په یوه کوڅه کې جوړ شویو کلیسا او مسجد ته هم ورغللو دا کلیسا چې پر چت یې د جوړې ظریفې میناتورۍ ځینې انځورونه اوس هم ښکارېدل په ۲ مه زېږدیزې پېړۍ کې جوړه شوې وه. په دې کلیسا کې مو په ولاړه یوه مشاعره هم وکړه، ناقوس یې هم ځوړند وو خو هیچا ونه شرنگاوه ان

زمونږ ملگرو عيسايانو هم. دا مهال په قره مان کې عيسويان نشته
 ډېره برخه يې يونان او نورو هېوادونو ته تللي دي. د يوې متمدنې ، او
 متوسطې ترکي کورنۍ نمونه مو هم وليده. دا کورنۍ په يوه دوه
 پوړيزه کور کې اوسېده. ددې کورنۍ د ځوانانو ، پېغلو ، زړو نسحو ،
 کوچنيانو او سپين ږيرو نارينه وو مجسمې له پلاستيک څخه
 بنکلي او په ډېر ظرافت او مهارت جوړې شوې وې ، د کورنۍ لوبښي ،
 فرش او نور د اړتيا وړ مواد پکې ايښودل شوي وو ، ددوی د ورځنيو
 بوختياوو نمونې آن د موسيقۍ وسايل هم و. په يوه خونه کې په
 غاليو کېناستو دمه مو وکړه ، وروسته په ټولو خونو وگرځېدو او
 انفرادي او ډله ييز انځورونه مو واخستل. تېري وو بهر په يو منگي ته
 ورته ترموز کې سړې اوبه ايښې وې او يو ځل مصرف گيلا سونه يې تر
 څنگ ايښي وو ، دلته مو تنده خړوبه کړه. د قره مان په بازار کې
 گرځېدو چې د يو مارکېټ په دوهم پوړ کې د سرک غاړې ته د يو
 شيشه يي دېوال ترڅنگ ولاړې لوڅې لپرې انجلۍ حيران او وارخطا
 کړم ، مخ مې ورواړاوه ژر مې سيمين ته وويل دا وگوره ، دا ولې؟ هغه
 هم حيرانه او په خدا شوه ، (به به به) يې ډېر وويل خو دا انجلۍ نه
 خوځېدلې او ځای پر ځای ولاړه وه. همدې نه خوځېدلو شکمن کړم د
 کنجکاوي حس مې راوپارېده نېرېدې ورغلم گورم چې انجلۍ نه ،
 بلکې په مهارت او پوره استادۍ ولاړه بنکلي مجسمه ده خو لوڅې
 انجلۍ سره يې هېڅ توپير نه و او ټول بنځينه غړي يې پوره او جوت

ښکارېدل. په موټرو کې راسپاره شو د قره مان ښار په خنده کې د کروندې په منځ کې د لوی سړک په غاړه یو انتیک او منظره لرونکي ترکي هوټل ته د غرمۍ لپاره ورتاو شو. د هر چا لگښت پر ځان وو. هر چا په خپل طبیعت فرمایش ورکړ. زما په شمول ډېرو ترکي (مینو) نه پېژنده خو څه مو چې راغونښتي وو خوندور وو. له پېپسي، چکني، سلاد سره یې له هر نفر څخه ۲۵ لېرې واخستې. خواړه یې د پیسو په پرتله ډېر خوندور و.

یو کارمې په ترکیه کې خوښ شو، هغه دا چې هلته دا نرخونه د ټولو لپاره یو دي د ترکي او پردي توپیر نشته. کوم څه چې ترکي ته سل لېرې بیه کوي هغه پردي یا له بهر څخه راغلي مسافر ته هم په سل لېرې بیه کوي. که څه هم په ترکیه کې چنې یا بارگیننگ شته خو په لویو مغازو کې نرخونه فکس یا قطعي دي او دا نرخونه د ټولو لپاره یو وي، په مغازو کې پر توکیو نرخونه لیکل شوي وي. په افغانستان، سعودي، دوبي، پاکستان، هندوستان، او ایران کې خوله بهرنيانو پوستکي وباسي او د لسو شۍ ورته په دوسوه بیه کوي. د دوبي او سعودي لویې مغازې خو بیا هم ښې دي ددې نورو هېوادونو لویې مغازې هم د لسو شۍ په سلو وایي ان لیکلي بېې یې هم قطعي ندي چې لږه جگړه ورسره وکړې د سلو شۍ په ۵۰ درکوي. په ډهلي کې خو دوکانداران د لاسپیکر له لارې د (ایک بات او نو بارگیننگ) چيغې

وهي خو چې يو پېرونکی ترې گرځي نو بيا ورته چيغه کړي چې ښه ته خپل نرخ ووايه ډېسکونټ (تخفيف) در سره کوم.

تخفيف يې هم بيا سم نيمايي وي په ډهلي کې يې پريو آيفون تېليفون نرخ څلوېښت زره هندي کلداري (دهغه مهال څه باندې اته سوه ډالره) ليکلي وو خو چې ما ورسره جگړې پيل کړې نو په دوه سوه ډالره مې ترې وپېره، د ډهلي د کرول باغ د بازار په غفار مارکېټ کې، مېشت يو افغان سپک راسره گرمه سترې مشي وکړه راته يې وويل وبخښه ته محمد حسن حقيار نه يې؟

ماته دا پوښتنه هېښوونکې نه وه ځکه په ډېرو نورو ځايونو کې هم راباندې همدا ډول غېږ شوی وو خو دالومړی ځل وو چې يو سیک هغه هم په ډهلي کې راباندې غېږ کوي هغه وويل چې افغان يم نوم مې (ارميت سنگ) دی او شل کاله وړاندې د تنظيمي جگړو له لاسه له خپلې کورنۍ سره ډهلي ته را مهاجر شوی يم، دارميت سنگ په وينا، د کابل ښار په زړه (پروان کارته) کې يې لوکس او لوی کور دی همدلته لوی دوکان او په خوست کې يې ډېره ځمکه درلوده خو مجاهد ډوله ټوپکيانو ترې هرڅه واخستل، ارميت زما په ليدلو دېر خوښ شو خپل کوچني دوکان ته يې بوتللم مېرمن ته مې يې پنا ځای برابر کړ راته يې وويل چې په خپل افغانيت وياړي، اوس هم له افغانستان سره مينه لري، افغاني چينلونه ويني او زه يې هم په افغاني تلوېزيونو کې ليدلی او د حق پر ويلو خوښ کړی يم، راته يې

وويل چې پوهېږم د افغانستان مسلمانان ددوی له لاسه خواره نه
خوري خوزه به تاسو ته تازه مېوه راوړم خودا چې ماته د خپلې مېرمن
طبیعت معلوم وو نو منع مې کړه.

ارمیت سنگ راته دهند د بازار د نرخونو عمومي طبیعت تشریح
کړ ده دې تشریح د ممبېي په شمول دهند په هغو نهو ښارونو کې
چې ما ولیدل راته ډېره ګټه وکړه.

گل می په لاس درته ولاړیم....

دقونښې د ښار د څنډې د اهوټل ډېر پاک و و ښه تشنابونه او کوچنی مسجد یې درلود د سرک بلې غاړې ته باغ او پټي وو د سرک لمن غاټولو تکه سره اړولې وه، ما د تور غونډۍ، د سروبي د سرچینو، مزار او آن د پاکستان په څو پارکونو کې غاټول لیدلي وو خو دومره غټه پاڼه مې یې هېچېرې هم نه وه لیدلې. په را شکولو کې یې زړ نازړه وم له یوې خوا مې خوښېدل چې ویې شکوم او له نورو بانجاني، گلابي او شنو گلانو سره یو ځای ترې غنچه جوړه کړم او د کورنۍ په پاس جېب کې یې کېږدم له بلې خوا وېرېدم چې د نړۍ د هر گوټ دا اوسېدونکې به خاندې چې افغانان د گلانو د ښمنان دي او په بوټي کې هم گل نه پرېږدي، دې اندروني کشمکش او جذب او دفعې څو شېبې دوام وکړ بالاخره له دې گلانو تش لاس تلل مې ونشو زغملي او له رنگارنگ گلانو مې چې غاټول پکې ډېر و یوه غنچه جوړه او له ځان سره واخسته کله چې له سرک څخه بېرته هوټل ته را وگرځېدم او د هوټل په برنډه کې ناستو زما ملگرو او نورو سیلانیانو ولیدم نو لومړی څو تنه راغلل یواځې زما او له ماسره د کېدۍ انځورونه یې واخستل او وورسته تقریباً ټول راغلل هغوی هم

ي له ماسره يواځې يواځې او له ماسره گډ ډله ييزانځورونه
واخستل. زما سپينې جامې او تور واسکت د پتلونونو او دريشيو
ترمنځ نوى شى برېښېده او ترکانو، اروپايانو، امريکايانو... ډېر
خوښول، څو تنو راته وويل چې ته په رښتيا هم شاعري يې ځکه چې له
طبيعت او گلانو سره دې مينه ده يو تن له ماسره گډ څوانځوره
واخستل ويل يې چې دا ډول جامې يې په تلوېزيون کې ډېرې ليدلي
دي خو دهغه باور دا و چې گوندې دا جامې به دهنديانو يا
پاکستانيانو وي، دا غنچه مې قونښې ته هم يو وره او هلته مې هم دوه
ورځې له اوبو ډک گيلاس کې ايښې وه له انځورونو چې فارغ شونو
استاد قويم راته وويل (تو زود بيا که او دختر... را بریت نشان بتم تو
بين که او ده قات گلها بايک ادم ترکى چې بى حجاب و با چى مود
عشقى ششته است) موږ دواړه په ناگهانه حال کې دهغوى خواته
ورغللو و مو ليدل چې سيمين په چمن کې په داسې حال کې چې
دواړه پښې يې غځولي او ترزنګونو لوڅې وي او وېښته يې پراوړو
راځولي وو له ترکي سره راز ونياز کوي کله کله وځاندي او پر هغه د
مينې وار کوي دې حالت ماته هم زور راګرځو په ترکي چاپېريال کې
موڅه نشول کولى.

قضا ماسپښين له قره مان څخه روان او مازيګر قونښې ته ورسېدو
بيا مو هم د نورو ورځو په څېر پر مولنا او دهغه پر فن هر اړخيز يونيم
ساعته بحث وکړ دهوتل ډوډۍ هم ډېره قيمته وه او موږ ويل چې د

قونږيې ښار به هم په خپل طبيعت وگورو نو ما او استاد قويم وټاکله چې ما سخوتن به ډوډۍ ته بهر څو زه په ټاکلي وخت لا بي ته رابښکته شوم ، استاد قويم له ما مخکې رابښکته شوی و او د مار په څېر نا ارامه اخوا دېخواگر څېده ما ترې وپوښتل چې سيمين او فرخنده نه دي رغلي؟ ما لا پوښتنه نه وه پوره کړي چې ده شکايت پيل کړ (ولله حيثيت مار به زمين زد ، تمام افغانا را شرماند او دختر خو کی امو ترکی رفت خدا خبر کجا بردش) زه هم خفه شوم راته يې وويل څه چې زه او ته دوه په دوه لاړ شو پلي د مولنای روم د مزار له لارې بازار ته روان شو په يو هوټل کې مو د چوپان کباب ته ورته کباب او وريجو فرمايش ورکړ له سوپ ، سلاډ ، چکني او پېپسي سره يې د هر تن په سر رانه ۲۰ ليرې واخستې داشپه د قونږيې هوا ډېره خوږه وه تر ډېره په بازار کې وگرځېدو ، څه سودا مو هم وکړه خو مهمه موڅه مو درخونو معلومول و. يوې لويې مغازې ته ننوتلو د اوږو او غوړيو په شمول د ژوند د اړتيا وړ ټول شيان پکې موندل کېدل ، په يو کونج کې يې تازه سابه او تازه ميوې هم په يخچالونو کې او هم په پلاستيکونو کې تيار بند ايښې وو.

خراب کېښته منې په دوه او ښې منې په اته ليرې ، خرابې کېلې په يوه او ښې کېلې په پنځه ليرې ، ښه انگور كيلو په لس ليرې هغه بسکېټ چې په کابل کې شل افغانۍ بيه لري هلته په دوه ليرې (۱۷۴ افغانۍ) و موږ له ځان سره کېلې او منې را واخستي او نا وخته

هوٽل ته را روان شو، چي هوٽل ته را غلو نوپه رسپشن کي مود
سيمين پوښتنه وکړه خو هغه نه وه راغلې.

استاد قويم راته وويل چي ته ويده شه او زه همدلته لابي کي کښم
او گورم چي سيمين کله راځي ما ورته وويل چي استاد ه څه يې کوي
څه ويده شه خو هغه راته وويل چي دې..... او د لوده لور رانه خوب
تښتولی دی. هغه پاتې شو او زه لاړم.

نورو ته نوی ماته تکرار کلی

له مهالوېش سره سم دمی په شپږمه سهار نهه بجې په دوو موټرو کې د قونیې ښار سهیل ختیځ کې د سیلي په نوم یو داسې کلي ته لاړو چې لاهم هرڅه پکې زاړه وو زوړ کلي، زاړه دوکانونه، زړه کلا، زوړ حمام... لومړی کلیساته ورغللو دا کلی له قونیې څخه لس کبلو متره لېرې پروت دی تاریخپوهان وايي چې ددې کلي او سېدونکي ډېر غریبان وو عبادت یې په یوه کوچنۍ خامه او تیاره کلیسا کې کاوه او دیو، پاچا چې دامهال یې راڅخه نوم هېر شو مور په ځان نذر منلی و چې که دا کار یې وشو نو یوه لویه او ښکلې کلیسا به جوړوي کله چې دهغې کار الله جل جلاله وکړ نو هغې ته وویل شو چې په دې کلي کې عیسایان ډېر دي خو کلیسا یې کوچنۍ او خرابه ده او هغې هم همدلته یوه لویه او ښکلې کلیسا جوړه کړه.

دې کلیسا کې د ښکلیو انجونو او تنکیو هلکانو میناتوري، ونې، گلان، رسم شوي وو موږ دلته انځورونه هم واخستل، سیمین ته چې سور خادر، او تورې عینکې یې پر غاړه، توره درېشي یې اغوستې او پوره د بالیوډ اداکارانو سټایل یې جوړ کړی و طاقت

ورنغی د کلیسا خواته لورې ته وختله او فارسي شعريې دیکلمه کړې،
ملگرو یې ویدو یې او ساده عکاسي وکړه.

له کلیسا وروسته یو لوی ګلالي انټیک پلورنځي ته ورغللو دلته
ډول ډول رنگه خټین لوبښي جوړ شوي او پلورل کېدل، دلته یو
کوچنی موزیم او یو زوړ حمام هم وو.

حمام ډېر تود و چې ورننوتلم نو یوتن پرسپین مرمرین تخت پروت
واو یو کیسه مال هلک کیسه کاوه.

دهغې لورې لاندې چې سیمین پرې د شعر دیکلمې ته ورختلې وه
درې مغارې (سوري) و.

لاندې کلي ته ورښکته شو داکلی ټول زوړ او وروسته پاتې دی،
کورونه یې خام او خټین و لکه دافغانستان دنورستان کورونه، لرګي
پکې ډېر کارېدلي وو نورو بهرنیانو ته ډېر په زړه پورې وو، خو ما
ورسره دلچسپي نلرله کیلي له ما، زما دلچسپي د نشتون عوامل و
پوښتل ما ورته وویل چې زموږ وطن همدا اوس هم همدا ډول دی.
کلیوالي کورونه مو همدا نن هم همدا سې دي ما ته دحیرانتیا وړ او
نوی څه پکې نشته.

دلته دکلي دمخ پر لوی سړک کار روان و سړک یې له تیګو جوړ او
بیایې پرې قبر اچاوه ما په پاکستان کې ډېر لیدلي وو چې مزدورانو

به دهمدوی په خېر د سړک جوړولو لپاره پر سړک د غرونو تیځې په چکش ماتولې. دوی هم همدا کار کاوه.

اوس د تیځو ماتولو ماشینونو داکار اسانه کړی دی خو د ترکیبې حکومت بڼایي خپل ولس ته کار موندلو په خاطر داکار کړی وي.

دکلي مخ ته په کوڅو کې مې په ساده جامو کې خو تنه و سلوال ولیدل حیران شوم خو حیرانتیا مې هغه وخت زیاته شوه چې په یو کاماز ډوله موټر کې مې له شلو ډېر کلاشنکوفونه، راکتونه، چانټې او نور نظامي وسایل ولیدل ما ویل داسیمه چې دافغانستان په خېر وروسته پاتې ده لکه چې هماغسې یاغستان هم دی خو څوگامه وړاندې مې په رسمي یونیفورم کې پولیس ولیدل وروړاندې شوم گورم چې فلمي اداکاران درگړده د فلم صحنې ډکوي یا په بله وینا د فلم ډکولو لپاره شوټنگ کوي، په دوی کې یوه تکه سپینه بڼکلې پېغله هم وه ټولو لوبغاړو تورې جامې اغوستې وې.

همدلته یو کوچنی پارک هم و په پارک کې د یوې قهوه خانې مخ ته د لرگي په بڼکلیو او طبعي بڼکلا لرونکیو څوکیو کېناستو، ما د شوټنگ ننداره پیل کړه خو د حیرانتیا خبره دا وه چې ترکان ددې شوټنگ په کیسه کې هم نه وو، نه دې بڼکلې هنرمندې او اکتورې ته چاڅیر څیر او د خریدار په سترگه کتل.

چاله قهوه خانې څخه شراب ، چا بېر ، چا ایسکریم راوغوښت خو
ما تور چای ځکه راوغوښت چې شین نه و ، پیاله یې ایله یو غټ غرپ
کېده خو بیه یې دوه لیرې وه.

ما کرسټوفر ته په ټوکه وویل چې یاته په همدې پیالې پنځوس
پیالې چای یا بیروڅښه پیسې یې زه ورکوم او یا زه شپېته پیالې
چای څښم پیسې یې ته ورکړه هغه په خدا شوو یې ویل یآره دا یو کار
هم نه کوم له تاسو افغانانو شک نشته ، په همدې ټوکو بوخت وو چې
د فرخندې ډېره نا تراشه په لوړ غر او زړه بوگنوونکې خدا مو
واورېده لومړی خو ټول وار خطا شوو چې څه وشول وورسته پوه شو
چې دا خو فرخنده ده موږ ټول حیران وو او فرخنده او سیمین له خدا
په چمن کې لو غرېدلې ماته ډېره غصه راغلله خو څه مو کړي وای.

...تامريدي شمس تبريزي نشد

له دې ځايه څه کم دولس بجې د مشهور عابد، شاعر، صوفي او
عارف او د حضرت مولناي روم د استاد شمس الدين تبريزي چې په
شمس تبريز مشهور دی مزار ته ورغللو.

د شمس تبريز او له مولينا سره دهغه داريکو په اړه مې دا بیت
ډېر پخوا اورېدلی و

هیچ کس زپیش خود چیزی نشد

هیچ خنجر اهني تيزی نشد

هیچ مولينا نشد مولای روم

تامريدي شمس تبريزي نشد

د مولينا د مرشد شمس تبريز زیارت دقونیه بنار په منع کې په یوه
لوی تک شنه پارک کې چې په شنو ونو پوښلی دی پروت دی.

زیارت د پارک شمال ته واقع دی، ښکلی دروازه لري او گرانیه غالی پکې غوړېدلې کله چې له یوې دروازې ننوځې نو لومړي مسجد مخته راځي چې ډېر ښکلی جوړ شوی په ځانگړې توگه محراب یې ډېر ښه ښکاري د مسجد دننه جنوب ختیځ اړخ کې پاس زینه ختلي ده موږ خو پاس ونه ختلو خو ښکارېدل چې پاس خونې او د مسجد دننه اړخ ته راوتلې برنډه وه هماغسې لکه د کابل د لویې جرگې په خېمه کې چې دننه جوړ شوی همدلته پاس د ښځو لپاره بېل مسجد هم دی خو زموږ ښځینه ملگرو هېچا پکې لمونځ ونکړ، دننه پرلوی سکرین چې په برېښنا روښانه کېده د تودوڅي درجه، وخت، د جمعې او د پنځه وختونو د لمونځ وخت ښودل کېده، امنیتي کامري لگېدلې دي همدلته دننه مسجد کې شمال خواته په یوه چوټره د مولنا شمس الدین تبریز زیارت دی.

پر زیارت توره او شنه گرانیه ټوټه چې ایتونه پرې لیکلي غوړېدلې ده، پر زیارت د زیارت کوونکیو بیروبار ډېروو ځوانې او زړې، ځوانان او سپین ږيري ترې راتاو و. د افغانستان په څېر خرافات پکې ځکه نه لیدل کېږي چې د قبر دوه خواوو ته د پوال دی او له دوه خواوو یې کتاره تاوه ده او څوک قبر ته نږدې نشي ورتللی.

د مسجد گرانیه او رنگینې غالی انسان هڅوي چې څو رکعت ته لمونځ پرې وکړي ما هم څو رکعت نفل وکړل لا دلمانځه مکروه وخت

داخل شوی نه و، د مسجد په محراب، منبر، زینو او د مزار ترڅنګ مو ګڼ عکسونه واخستل.

کله چې مزار ته ننوتلو نو سیمین، فرخندې، ژيلا، شغلې نامسلماني کېلې، بینا شاه زیبا ټولو ځادرونه پر سر کړل.

تاریخپوهان دانه مني چې ګوندي همدا دې د شمس تبریز یقیني، زیارت وي ځکه چې، هغه دخپل شاګرد (مولنای روم) د شاګردانو له لاسه وتښتېد او تر پایه یې د مړي ژوندي درک ونه لګېده.

غرمه مو هوټل ته راوړله دلته مې په فیسبوک او وېبپاڼو کې دافغانسان اړوند خبرونه ولیدل.

له معمول سره سم نن هم له دوه تر څلور نیمو بجو خپلمنځي مباحثه روانه وه مازیګر مو له هوټل سره حساب تصفیه کړ خو کله چې یې بیل راکړ نو د خونو کرایه او خدمات یې تر هغه څه لوړ حساب کړي چې موږ ته په جدول کې لیکل شوي وو د هوټل یوه شپه شاوخوا دوه سوه ډالر، په دې توګه مو له وړاندوینې څخه درې سوه ډالر ه ټول ته زیات ورکړل.

دخونې تسلیمۍ ته یې یوه ښکلې انجلۍ را ولېږله هغې خونه چک کوله او زه د اوداسه لپاره تشناب ته ننوتلم، ددوازي د تړلو اړتیا نه وه ځکه ما هم ونه تړله. مامې لاسونه وینځل چې انجلۍ هم تشناب ته راننوتله، له حرکتو او پرمخ د خجالت له نښو یې ښکاریده

چې موخه يې څه ده زه هم خو شېبې د کشمکش په کمنډ کې ونستلم د
غني خان شعر مې ذهن ته ودرېد د اړېکېه سخته وه چې غوث او که
هجره شم.

(لېونی وایي والله چې یاخو غوث یې یا هجره)

د نوشیهر پر لور

له مهالوېش سره سم د مۍ په ۲مه مازيگر پاو کم شپږ بجې له
قونډيې څخه نوشیهر ته چې د قونډيې شمال ته شاوخوا
۴۵۰ کيلومتره لېږې پروت دی روان شو، د قونډيې له ښکلي ښار سره
مو خدای پاماني وکړه له ښاره بهر څو سترې سترې فابريکې پر مخ
راغللې نوشیهر ته غځېدلې دوطرفه سړک پوخ وو خو داسې ښکاري
چې زوړ شوی و نوڅکه پرې بيا له سره ډبل قير اچول پيل شوي وو
هله ته نه فاسد حکومت شته دی، نه قرارداد پنځه شپږ لاسه خرڅېږي
چې د سړک لپاره ورته له غوا څخه لکۍ پاتې شي. کارونه يې پاڅه وو
نه په سړک کې کندي وې او نه جمپونه، نه د جلال اباد -- کابل او نه
دخوست -- گردېز د سړک په څېر قير تښتېدلی او په منځ يې جرو نه و.
د لار ډېره برخه د بنډه وه خو په للمي غنمو پوښلې ډېر ځايونه او پټي
په پایپونو خړو بېدل .

دهر کور لپاسه د لمريزي برېښنا تختې ليدل کېدلې، هله ته برېښنا
ډېره وه خو وړيا برېښنا د بيې د برېښنا له سپما سره مرسته کوي، کله
چې له قونډيې څخه ووتلو نو انقري خواته پر تللي سړک دې ښار ته
وکتورونه ليدل کېدل. د سړک دواړه خواوې گڼو گلانو پوښلې وې.
گلان دومره گڼ دي لکه چې کرل شوي وي ملگري مو څوک ويده دي

او څوک یو له بل سره گپ لگوي فرخنده زما او استاد قويم سره په موټر کې کېناسته خو سيمين دبل موټر په وروستي سيټ کې له محسن سره کېناسته او خپل راز و نیاز يې پيل کړ.

محسن اصلاً ایرانی و خو په مکزيکو کې او سپډه ، عمر به يې پنځوس کاله وو خو د شرابو دوامه معتاد وو چې بوتل به يې له ځان سره گرځاوه غاښونه يې تور او بندي او رنگ يې د پوډري وو ويل يې چې کورنۍ يې په ايران کې ده يوه مکزيکۍ مېرمن يې وه هغه هم ترې تللې ده او اوس په مکزيکو کې يواځې او سپرې خپله يې ويل چې ايران ته هم تللی نشي ځکه چې خپله عقیده او دين يې بدل کړي او بې خدا دی ، ما ورسره ډېر بحث وکړ خو ده پر فلسفي (اسلام) تکیه کوله يوه ورځ د مباحثې پر وخت زه ورته متوجه په دوه ساعتو کې يې درې بوتله تش کړل ده به ورته اب شينگولی ويلې ، ایرانی شعله او ژيلا ډېر لوخ وو دوی هم په غرب کې او سپدل ، خوله ايران څخه راغلي دوه تنه د پوهنتون استادان ښه مسلمانان او درانه خلک وو.

پر لاره مو موټر مازيگر د لمانځه لپاره و دراوه دلته يو پمپ و تر څنگ يې کوچنی مسجد او شاته يې لويه مغازه وه چې ډېر ضرور او نا ضرور شيان پکې موندل کېدل . پراخ او پاک تشنابونه بيا ددې لويې مغازې تر شاه وو د اوداسه لپاره بل ځای نه و مجبور شوم چې آن د چهاراندام لپاره هم يوه ليره ورکړم.

پرلاره مو خو ځايه کوچيان هم وليدل خود افغانستان د کوچيانو
په خبر خبرن نه ، بلکې پاک د هريوه د کېږدې ترڅنگ به يو کاماز ته
ورته موټر ولاړ و .

پرلاره يو کوچنی ، خو پر لور پور و ودانيو بنکلی بازار مخ ته
راغی ، همدلته د نو شهر او انقري لارې بېلې شوې وې موږ بايد ۷۵
کېلو متره شرق ته تللي وای خو انقري ته شمال خواته سړک تللی و .

نوشهر

د انبار ترکیبې په مرکزي سیمو کې واقع ده، وچه او سره هوا لري
نفوس یې په ۲۰۰۰ ز کې شاوخوا ۳۰۹۹۱۴ تنه وو پراخوالی یې ۵۴۲۷
کیلومتره مربع دی.

مشهور ښارگوټي یې اجي گول، اورانوس، درینکو، گل
سهر، حاجي بکتلش، کوزاک یې او ارگوب نومېږي کپادوکیا یا
د ترکیبې تر ټولو مشهور تاریخي سیمه هم په نوشهر کې واقع ده په
حقیقت کې کپادوکیا د نوشهر تر ټولو مهم ښار دی.

ماسخوتن د نوشهر ښکلي او لوی ښار ته ورننوتلو ښار په زېږو
رڼاگانو زرینه بڼه درلوده لوړې او اسمانڅکې یې درلودې خو موږ د
ښار ختیځ ته له ۲۰ کیلومتره وېر لاړو، هلته په غونډیو کې
جوړو کلیو کې هوټلونه جوړ شوي و زموږ نور ملگري یې همدلته په
یوهوټل کې ښکته کړل خو زما، استاد قویم، فرخندي او سیمین
لپاره بل ځای په پام کې نیول شوی و.

زمونډ پر ملگري همدلته په الکپ يوې کيف هوتل کې،^۲ تنه په سیرین هوتل کې او مونډ تر دوی يوولس کېلومتره لېرې د کپادوکيا سيمې په ډيلک کایا هوتل کې ځای پر ځای کړل شوو.

کله چې زموږ ملگرو ته په الکپ يوې کيف هوتل کې ددوی خونې وربښودل کېدلې نو ما هم وغوښتل چې داهوتل ووينم، ديوې خونې دروازه پرانيستې وه ما هم بېرته کړه او سرمې ورننوبست گورم چې مخامخ پر تخت يوه انجلۍ له يوسينه بند او يونيکر سره لوڅه پرته ده او کتاب يې مخ ته نيولی وو هغې هم کتاب بند کړ پرته له دې چې په غوسه شي يا کوم غبرگون وښيي را ويې کتل ما ترې په انگليسي بڅښنه وغوښتنه او دروازه مې بنده کړه.

کله چې هوتل ته راوړسېدو نو سيمين په محسن پسې ډېره نا ارامه وه ما ورته له طنزه وويل چې خفه کېږه مه، يوه ټکسي ونيسه او بېرته محسن ته ورشه، خو هغه پوهېده چې يو څو تېر ماسخوتن دی بل په ښار کې نابلدی، هلته د ټکسي نشتون، د ترکيې قېمتي او... د هغې پر وړاندې پرته ستونزې وې.

داهوتل هم د غونډۍ په تراشلو د غونډۍ منع کې جوړ شوی و. د هوتل ديوالونه چت او نور له خښتو او تيگو جوړ نه و، بلکې غونډۍ تراشل شوې وه، نلداواني، دبرېښنا او انټرنېټ مزي غځېدلي و خو رنگ يې طبعي و، دانټرنېټ په شمول هره اسانتيا پکې وه.

دلته هم دهرکلي په څانگه کې يوه تنکۍ ترکۍ پېغله چې زما په خېر کمه کمه په انگلسي پوهېده ناسته وه. موږ ته لادمخه خونې ريزرف شوې وې، دې انجلۍ چاپياني راواخستې له موږ سره روانه شوه هرچاته يې دهغه خونه وروښوده. بيکونه راسره د هوټل مستخدم تر خونو ويوړل.

کله چې دې ترکۍ د يخچال د څښاک اونور خوراكي توکي را ښودل نو په ټوکه مې ورته وويل چې گوره الکولي راباندې ونه څښې، چې بيا به مې کنټرول کولی نشې، تاسو پوهېږئ چې دا مهال به زما د زړه ضربان خو و، دا هوټل د نوشهرې ښار بهر ۲۰ کيلو متره لېرې، په يوه کلي کې جوړ شوی و خو ددې کلي کوڅې هم لويې او پخې وې، ددې انجلۍ له وتلو وروسته مې څه موده په سکايپ او فيسبوک کې له دوستانو سره اړيکې ونيولې د افغانستان له حالاتو مې ځان خبر کړ، وروسته ډوډۍ ته لاړم په خوړنځي کې د بوفې سېستم و هرڅه پرېمانه ول، کله چې له خوړنځي څخه را ووتلم نو د موسيقۍ غږ مې واورېد، لږ وړاندې د، کوچني ميدان مخ ته بيرو بار و و چې ورغلم نو د خونې دروازي په سريې په لوی خط ليکلي و (نايټ کلب) Night club دننه مې سرور ښکاره کړ، بد حال و، ناست خلک کم او خوځېدونکي ډېر و هرې انجلۍ يو بېچاره هلک له لاسه نيولی او له ځان سره يې تاواوه. د سگرتو او شرابو بوی هم په سري سرگرځاوه.

الحمد لله چې الله جل جلاله د لمانځه ادا کولو توفیق راکړی د شپې چې هر څومره نا وخته څملم خو چې سهار د لمانځه وخت شي نو د ذهن الهي او فطري کمپیوټر مې را پاڅوي ، د دې کمپیوټر زنگ تر هغې اورم چې ترڅو مې لمونځ نه وي کړی.

سحراوه نیمې بجې بیا خوړنځي ته لارم کوم ۴۰-۵۰ ډوله خوراکی توکي ایښي و.

د خوړنځي مخ ته ښکلې او پراخه مرمرینه برنډه وه، لمر ډېر ښه لگېده، مېزونه او څوکی پرېمانه وې، ښه منظره هم برېښېده قاب مې هملته وېوړ شو دقیقې وروسته سیمین هم خرامانه را روانه وه، هغه هم همدلته زما ترڅنگ کېناسته، کیسې مو سره وکړې، له ډوډۍ وروسته د هوټل پر لیدلو بوخت شوو، دریم پور ته چې وختلو گورو لوی حوض دی شاو خواته یې ښځې او سړي په یو ښکر او سینه بند کې لمر ته پراته دي د حوض شاوخوا یو ډول له رېر جوړې شوې څوکی وې چې انسان پکې تکیه هم کولی شي او ځملاستلی هم شي. دلته لمر ته تېرو اروپایانو ځانته لمر ورکاوه او استاد قویم لکه شاهین ترې دورې وهي استاد قویم ته مې هغه د خوشال بابا بیت ووايه:

زه خوشال په سپینه ږیره په عذاب یم
خدای خبر چې د ځوانانو به څه حال وي

کېدوکیا که دفطرت کرشمه؟

ننه بجې مو له کوربنو سره بهرته د وتلو ژمنه وه هغوی هم په وخت را ورسېدل او په یو کاستیر او یوه مرسدیز موټر کې روان شو، په کمرونو او غونډیو کې ښه وړاندې لارو موټر د یو تور سرک په خوا کې د غونډیو تر څنګ د یو پراخ میدان څنګ ته ودرېد، له شلو ډېرو نور لوی او کوچني موټر هم ولاړ او سیلانیان په غونډیو وېشل شوي وو دلته له یوه کلي څخه موزیم جوړ شوی، ټکټونه یې راته واخستل دننه د قبل المیلاد تمدن ښې او س هم پرېمانه وي پر تراشل شویو غونډیو کې کورونه، حمامونه، بیت الخلاوې، پېژندل کېدلې، کوربنو راته تشرېحات راکول، دننه سمڅه کې څو خونې وې په دې خونو کې دننه په توږل شوې غونډۍ کې الماری جوړې وې، د خونې دننه له توږل شوې ځمکې د ډوډۍ خوړلو مېز او شاو خوا یې له توږل شوې ځمکې څوکی جوړې شوې وې.

د خوب خونې، خوړنځی، پخلنځی، بېل بېل و.

معبدونه یې جدا او په لاس جوړ شوي خدایان یې هم ایښي و ددوی دود داسې و چې خپل مړي ته به یې په خپله لویه خونه کې لحد ته ورته ځای جوړ کړ او بې له دې چې خاورې پرې واړوي مړی به یې

پکې کېښود د مړو لپاره کومه ځانگړې هديره نه وه په يوه خونه کې په همداسې لحد کې اوس هم د يو مړي اسکلت ايبسې و خو ټول لحد په شيشه پوښلي و انځور اخستل يې هم منع و.

داکلی يا ښار په پراخه سيمه کې جوړ و د دښمن د مقابلې لپاره لوړ لوړ برجونه توږل شوي او له برج څخه هره خوا د غشو ویشتلو سوري و پستل شوي و سم لکه په شينو اړو، باره، تيراه، علي مسجد او نورو پښتني قبایلي سيمو کې زموږ د پښتنو د کلاگانو برجونه.

زه چې دخپلو پښتنو دا برجونه وينم نو افسوس کوم چې موږ اوس هم له ميلاد څخه پنځه سوه کاله پخوانی ژوند لرو آن له هغه وخته هم وروسته يو، دهغوی پخلنځي، خوړنځي د خوب او ناستې خونې هماغه وخت هم بېلې وې خو موږ او سېم په يوه خونه کې دا هرڅه کوو. آن اوس هم څاروي راسره په يوه خونه کې تړو.

دلته دافغانستان د باميانو د بتانو په څېر په غرونو کې له لسو ډېر بتان دی خو د باميانو د بتانو په څېر ستر او لوی نه، دلته هم اوس دبت عبادت نه کېږي، څوک ورته په کرکه او سپکه هم نه گوري، دلته بت د ښمن نه گڼل کېږي، نجس شی ندی، د وېشتلو لپاره يو کنډک نه ورځي هاوانونه ورته نه نصبېږي، توغندي پرې نه توغول کېږي، له وېشتلو او نړولو وروسته يې سل غوايان نه خيراتېږي، نړول يې ديني ضرورت نه معرفي کېږي، بلکې د عثماني خلافت او ديني مرجعيت په پلازمينه کې يې درناوی کېږي، ساتلو ته يې کنډکونه او

خدمت ته يې متخصصين او لرغونپوهان گومارل کېږي ، د قوم او ملت تاريخ او هویت پرې پېژندل کېږي ، د کلتوري شتمنۍ او اشارو په سترگه ورته کتل کېږي ، ډالر پرې گټل کېږي ، سيلانيان ورته را غوښتل کېږي زمينې ورته برابرېږي موږ هم مسلمانان يو او هغوی هم ، موږ ته اسلام تر هغوی وروسته راغلی ، ترکیه اته سوه کاله د اسلامي خلافت پلازمینه وه ، د روم او قسطنطنيې تاريخ او اسلام ته خدمت د اسلام د تاريخ زرينې وړانگې دي .

د مسلمانانو لخوا ، داوسني استانبول دفتحې زیری خپله قرآن ورکړی (غلبت الروم ...) او د قرآن يو سورت د روم (اوسني استانبول) په نوم دی .

دلته هم د نا امنۍ اندېښنې وې ، د ننوتلو دروازه کې کمپيوټري تلاشي کېدلې ټکټ راته کوربنو وکړ نو ځکه يې له بيې خبر نشو .

له راوتلو وروسته بهر له دروازې سره ملگرو ته منتظروم چې يو چا راباندې په فارسي غږ وکړ ويل يې وطنداره افغان يې ، ماوويل هو ، دهغه ښکلې دريشي پرتن وه ، ښکلې ځوانه ښځه هم ورسره وه له خبرو يې پوه شوم چې هغه هم افغان او دکابل پخوانی او اوس د انقرې اوسېدونکی او دلته سياحت ته راغلی و ، يوه شېبه مو خبرې وکړې دخپل هېواد په ملي جامو (کميس ، پرتوگ او واسکت) يې ډېر وستايلم له څوانجونو سره يو پاکستانی پنجابي هم را پيدا شو له هغه سره مو هم لنډ بندار وکړ له دوی سره مو گډ انځورونه

و وېستل، سړک ته چې را ووتلو ځينې خلک يوې لوړې غونډۍ ته ختل زه هم ورغللم غونډۍ ته ختلو سترې کړم خو نو د شهرې ټول ښار او کپادوکيا ترې ښکارېدل.

لاندې مو ملگري پوره شوي و. د کراچۍ او سېدونکې ۳۲ کلنې، چاغې او غمړنگې پېغلې بيناشا راته غږ وکړ چې ورغللم، هغې مخکې تر مخکې زېبا پوهه کړې وه لومړۍ يې له لاسه ونيولم وروسته يې له غاړې راته لاس تاو کړ او زيبا مو انځورونه وېستل ما ځان خوشې کاوه خو هغې نه پرېښودلم، انځورونه گډوډ راغلل خو ويې وېستل، بيناشاه په ټوکو راته وويل چې له ښځو دومره وېره هم پکار نده، څومره چې ته کوي، موږ خو ادم خواره نه يو.

زېبا سپينه، ښکلې او نرۍ ځوانه ښځه وه ويل يې موري يې دکابل د پغمان او پلاري يې دهند د اترا پردېش او سېدونکې او داخپله د امريکا او سېدونکې او دامريکا تبعه ده، زموږ د کورښو له ډلې وه دلته گرځنده انځورگران هم و، له اوبنانو سره هم انځورونه اخستل کېدل.

کوچني هوټلونه، کانتينونه، دانځورگرۍ دوکانونه، پرېمانه و.

زه همدلته گرځېدل چې يوې پېغلوتې ترکۍ راته يو سپين قاب را وړاندې کړ د قاب په منځ کې زما انځور چاپ شوی او شا خوا ترې ډېره ښکلې ميناتورې وه په قاب کې د خپل انځور په ليدو خوښ هم

شوم او حيران هم، ترکۍ راته وويل چې لس ليري راکړه او قاب واخله، ما ورته پنځلس ليري ورکړې خو ورته مې وويل چې دا انځور مو له کومه کړې، او دلته مو څنگه چاپ کړې هغې وويل همدا لس دقيقې وړاندې مې دلته ستا انځور واخست او يو کانټينر ته ورته دکان ته يې اشاره وکړه دلته مو چاپ کړ. وروسته پوه شوم چې دوی د هر سيلاني چې ددوی زړه پرې او به څښي او باور لري چې پيسې يې ورکوي انځور په ناپامۍ کې وباسي هلته يې په قاب او کاسه کې ورته چاپ کړي بيا يې ورپسې وروړي او لس ليري ترې غواړي ډېر خلک له شرمه هم پيسې ورکوي. موږ هلته ډېر ولاړ وو ځينو لاداپيسې نه ورکولې داستاد قويم عکس يې هم راوړ هغه ترې قاب نه اخست، ما ورته ويل استاذه دا کمې پيسې دي شرم دی وريې کړه، هغه لومړی پنځه بيا اته ليري ورته ونيوې خوزه ورپسې شوم ما ويل بيا به افغانانو پورې خاندې، استاد قويم بخيل سړی هم نه و خو ځله چې په قونيه کې له ماسره هوټل ته تللی و نو آن کار سونانو ته به يې هم تر پنځو ليرو ورکولې، دلته يې انکار ته زه بېخي حيران شوم.

د کپادوکیا پخوانی نوم کاپادوسيه ده چې د بنکلیو آسونو د ځمکې معنا لري دا سيمه د ترکيې په مرکزي سيمو کې ده او د اور شيندنو او د جيو لوجيکي تغييراتو د پاتې شونو، د تورې بحيرې سويلي سواحلو ته د نږدیکت له امله ډېره مشهوره او د سيلانيانو د

پام وړ ده همدې درې مواصفتو کېدو کيا ته عجيبه، بې بېلگې، هېښوونکې، ښکلې او زړه را ښکونکې ځانگړنه ورکړې ده.

د اښار د طبيعت او تاريخ د ادغام او همغږۍ بې بېلگې نمونه ده او له تيگو او **خسرو** څخه د جوړو شويو درې ښارونو څخه يو ښار دی چې په ۱۹۸۵ زېږديز کال د يونسکو لخوا هم د يونړيوال معتبر کلتوري ميراث په توگه وپېژندل شو د تاريخپوهانو په اند دا غونډۍ لسگون زره کاله وړاندې د اور شيندلو د اوبو، هوا او گازاتو د جیولوجيکي تغيراتو له امله جوړه شوې ده.

د طبيعت او تاريخ د تلفيق دا کرشمه، مخروطي، ستنو، تېرې او اوږدې نوکې چترۍ او پر سر خولۍ ته ورته ښې لري

د تاريخ پوهانو په وينا، په دې سيمو کې اور شيندنې او فوران يې د (يوسين) په دوره کې او يا ميليونه کاله وړاندې کله چې ددې اور شيندنې ويلې شوي او نتايج د نيو جين سيندگوتي ته ولوېدل، دلته دلجيس، حسن داغ، اوگوللو، داغ غرونه د اور شيندنو مهمې نقطې وې، چې د پيريانو په دودکش مشهورې دي، په کپا دوکيا کې ژوند له قبل التاريخ (له تاريخ څخه وړاندې پير) څخه پيل شوی دی انسانانو په همدې دودکشونو کې ژوند پيل کړ دا ځايونه يې وتوېل، برابر يې کړل او استوگنې ته يې چمتو کړل.

پخوا، اکسارامی نوشهیر، نیغده، قیصری او کیردو نتهیو
ولایتونه ټول د کپادوکیا اړوند وو.

د کپادوکیا د ډبرلیکونو څېړونکیو، داسې کودوړي موندلي چې
په مېخي خط پرې مالي مقررات د گټې اندازه د ودانیو او تجارت
مقررات لیکل شوي.

هاتیان، هتیتیان، فریجیان، ایرانیان، رومیان، ابیزاسیان،
سلجوقیان او عثمانیان ټول د کپادوکیا د جادوگرې ښکلا مجذوبان
شول او خپلې ښې بې هم ورسره یو ځای کړې، کپادوکیا د بېلابېلو
ادیانو، عقیدو، فلسفو او مذاهبو د ټکو او دیو بل تراغېزلاندې را
وستلو سیمه ده.

ویل کېږي چې دلته زرگونه، مساجد او کلیساگانې شته خو
کلیساگانې اوس نه کارول کېږي.

دلته هندویزم، بوداییزم، زردشتیزم، یهودیت او عیسویت او
اسلام ټولو ژوند کړی دی.

په خټینو لوبڼو کې شراب جوړول پخوا هم دود و اوس چې عصري
او ماشیني شراب هلته هم جوړېږي خلک اوس هم هماغه د خټینو
لوبڼو شراب خوښوي.

ترخمکې لاندې هېښوونکې تاريخي ښار

په دوهمه پېړۍ کې چې د روميانو له لاسه د انکاکبې او قيصريې له لارې دلته له يرو شلم څخه مسيحيان راغلل نو په درين کويو نومي سيمه کې مېشت شول، دلته هم د اور شيندنو او جيو لوجيکي تشبثاتو له امله يوه لويه غونډۍ چې سلگونه دود کښونه (دود وتنې) لري مېشت شول.

دا غونډۍ نرمه وه، اسانه کار پکې کېده نو ځکه يې همدلته واپړل.

زموږ کورنيو راته وويل چې په دې غونډۍ پنځه زره کاله پخوا کار شوی او خلک پکې اوسېدل.

درين کويو، ته موږ هم ورغللو اوس ددې غونډۍ تر څنگ لوی کلی او د سيلانيانو لپاره د لسگونو دوکانونو درلودونکې ښکلې بازار هم جوړ شوی دی.

درين کويو يا په غونډۍ کې دننه بند کلي ته لار له يوې سمخې نوتلې ده دلته هم کمپيوټري تلاشي ده، ټکټ پلورل کېږي دننه ټول کلي ته برېښنا ورکول شوې ده، په دې غونډۍ کې توږنې او کيندنې

داسې شوي دي چې يوله بل سره لار لري، دومره لار چې په ځينو ځايونو کې ايله يو تن پکې په ډېر زحمت ځايېږي، دلته د غونډۍ په شمول څلور پوره تر ځمکې لاندې جوړ شوي دي، هر پور کې لسگونه خونې دي، دلته تر ځمکې لاندې بشپړ کلی دی معنا دا چې عبادتځايونه لري، د مشورې هالونه لري، خوړنځي، پخلنځي، دناستې خونې د خوب خونې، هرڅه بېلابېل، د حيرانتيا خبره داده چې تر ځمکې څلور پورته يې هم هوا او هم رڼا رسوله، دوی، دا سوري اولارې په ډېره ماهرانه نقشه جوړ کړي آن اوسني انجنيران هم ورته حيران دي.

زموږ د کوربنو او لارښوونکيو په وينا، دلته پنځه زره تنه اوسېدل او د ټولو د اوبو، خوړو، د حاجت د رفع کولو، د خيرو او گودامونو غم شوی و، بيا هم حيرانتيا ده چې ددې پنځو زرو تنو د متيازو له بوی سره به دوی څه کول؟

ددې بند ښار يا کلي برنۍ برخه کې چې غونډۍ ده بهرته د کتلو، پهره کولو او غشو وړولو لپاره سوري جوړ شوي و چې دهغه وخت ډېره پراخه دښته ټوله ترې ښکارېدله.

، د جنگياليو او پهره دارانو لپاره پياوړي برجونه جوړ شوي و. دلته همدا نن او همدا اوس هم سلگونه سيلانيان ددې ښار کتلو ته راغلي دي، موږ هم ورو، ورو له يو تونل څخه تر ځمکې لاندې دې

ښار ته، ورننوتلو، کوربنو او لارښوونکيو راته هر ځای تشرېح کاوه، دوه پوږه، موچې وکتل او ښکته دريم پوږ ته لاړو نو تنگو، اوکړو وږو لارو زړه تنگی کړم، وسوسه راسره پيدا شوه چې هسې نه دبېرته را وتلو په وخت کې بيروبار شي، په دې تنگو او تاو راتاو لارو به څنگه ووځي، لارښوونکيو راته وويل چې تر ځمکې لاندې وروستی يا پنځم پوږ د ځمکې له سطحې شپېته (۲۰) متره لاندې دی.

زړه مې تنگ شو ما ويل نور ښکته نه ځم، خو چې ومې کتل، همدا اوس لسگونه نجونې بې له هر ډول وېرې روانې دي او ښکته کېږي وشرمېدم زړه ته مې خپله ډاډ ورکړ، دهغوی له پېغور څخه ووېرېدم او ورښکته شوم ښار مو ښه سم وکوت، پنځه زره کاله وړاندې چې انسان کوم کمال ښودلی و د نن انسان ورته حيران دی.

له دې ځايه را ووتلو ملگري مو په بازار کې ووبشل شول چا سودا کوله څوک بارونو او څوک کافي ځايونو ته ننوتل، چا شراب، چا کافي را وغوښتل، څو ملگري مويوې باغچې ته ورته هوټل ته ورغلل، زه هم لاړم تږی وم، يو پېپسي مې را وغوښته.

هله يو ډول ځانگړې ترکۍ خولې پلورل کېدلې چې له تار څخه جوړې وې هم يې د چلتار، هم دخولۍ کار ورکاوه ډېره ښه برېښېده، کله مې چې په سر کېه نو ټولو ملگرو ته مې ښه ښکاره شوه ټولو راسره گډ عکسونه واخستل.

په کپادوکیا کې د رینکو، یواځینۍ تر ځمکې لاندې تاریخي بازارنه دی، بلکې د کایماکلي، مازي او زکوناک او تا تالارین په نوم نور هم شته دی.

په کپدوکیا کې د موجو، دولکادیرلي اینلیمورات او کومبتالي په نومونو تر ځمکې لاندې نور ښارونه هم شته، چې له دې ټولو څخه د ځان ساتنې گټه اخستل کېده.

دا داسې ښارونه و چې که محاصره یې اوږده شوې او د خوراکي توکي، له کمښت سره مخ شوي نه وای نو په زور نیول یې که ناشوني نه و نو له شک پرته ډېر سخت کار و.

کوټري چې په اسلام کې د سولې د کورنۍ فداکاری او په عیسویت کې د خدای د روح سمبول بلل کېږي هم د کپادوکیا په لوړو کې لیدل کېږي.

د کپادوکیا لاسي صنایع ډېر شهرت لري او ډېر پیدا کېږي، همدا راز د کپادوکیا د غونډیو لمنې تل په رنگه لویو پوکانیو یا هوایی بالونونو رنگینې وي چې ځینې یې پکې له پراشوتي چتریو هم سترې وي.

له دې ځایه دنه مهار کېدونکو تخیلاتو په رښتوني تعبیر کې را وخوځېدو، موټر روان دی خو چې هره خوا وینې په طبیعت او انساني تخلیق جادوگر او هیښوونکي ترکیب ته دی سترگې لږېږي زرگونه

ستني هر مونه ،مخرو طونه په غونډيو او دخوږ د كمرو په غاړه ولاړ
بتان،زه بايد اعتراف وكړم چې ددې اشارو له انځورولو بيانولو او
معرفي كولو عاجز یم.

نیم ساعت مزل به مو كړی و چې يو ډېر لوی هوټل ته وروگرځېدو
هوټل ډېر لوی و دهر چا د ذوق تنده يې خړوبوله ډوډۍ د بوفې په
سېستم هم وه او فرمايشي هم، ډول ډول الكولي او ساده مشروبات،
قيلون او چلم پكې و له خواړخونو يې لار وه، ماله ډوډۍ وروسته ژر
ژرد ماسپښين د لمانځه غم وخوړ خوله بده مرغه د لمانځه لپاره
پكې ځانگړی ځای نه و، د هوټل شاته مې يو مناسبه خونه ومونده
هملته مې مسافران له مونځ وكړ.

له دې ځايه د كپادوكيا نورو تاريخي ځايونو ته لاړو نږدې مازيگر
وگرځېدو ما بنام نږدې يې هوټل ته را وگرځولو.

زما د بكس ځنځير خراب شوی و د جوړېدلو لپاه يې پلاس او پيچ
تاو په كار و په رسپشن كې هماغه تركۍ نجلی ناسته وه ډېره هڅه
مې وكړه چې په انگليسي يې پوهه كړم چې پلاس او پيچ تاو راكړي
خو څه غم لامده و او څه ژرنده پخه وه څه زما انگليسي كمزورې وه
او څه دهغې خو ونشوه، بالاخره مې ورته اشاره وكړه چې خونې ته
راسره ولاړه شي هغې هم رسپشن يا د معاملاتو څانگې ته بل تن
راوغوښت او راسره روانه شوه زما اطاق يې ښه وكوت،بكس يې هم
واړاوه راواړاوه ،بالاخره لاړله داسې امبور يې راوړ چې تابه ويل

همدې کارته جوړ شوی دی، ځنځیر یې ژر جوړ کړ ماچې ددې اخلاص
ولید نوله جیبه مې ورته ۵۰ ډالري لوټ را ووبست او په لاس کې مې
ورته کېښود، نور نو دا زما ملگرې شوه، هر ساعت به یې سر را
ښکاره کړ.

سیم گیت

(samgate) یا برابر ور (زمونډ پروگرام نوم و ددې سفر او ددې سیاحتی سیمینار لپاره نوم له همدې ځایه اخستل شوی و.

سبا ته د سهار لخوا سیل ته ووتلو، ماسپښین موبیا بحث درلود، دا بحث د لومړي ځل لپاره له خپل وخت څخه یو نیم ساعت ځکه وروسته پیل شو چې نور خلک له بحثونو سترې و، د بحث په جریان کې ښه چای، کلچې کپک هرڅه برابر شوي و بحث پای ته ورسېد وروستی ډله ییز بنډار او د خدای پاماني شېبې وې، د هوټل یوه دروازه په گلانو پوښل شوې وه، ټولو ډېر گډ انځورونه واخستل، هر یو به له نورو سره خدای پاماني کوله اوله دروازې به چې په گلانو پرې (samgate) لیکل شوي و بهر ووت.

دا رسمي خدای پاماني او د پروگرام رسمي پای و که نه لا مو هم گډ مگر خپدل او لیدل کتل درلودل.

د پروگرام گډونوال چې له نولس هېوادونو څخه راغلي و په دې اتو، نهو ورځو کې ډېر خواږه او صمیمي شوي و، ټولو یو بل پسې ژړل، هلته دنارینه او ښځو یو بل غېږ کې نیول او ښکلول کومه بده

خبره نه بلل کېده نو ځکه به بښځې او نارینه و کوم لس پنځلس دقیقې
یو بل په غېږ کې نیول او بښکلول به یې.

زما په شمول د ټولو له سترگو او بښکې روانې وې خو د سیمین
حالت بیا استثنایي و هېڅ زړه یې نه کېده چې له محسن څخه بېله
شي.

جدایي مه راوړلې خدایه

ما جدایي لیدلې نده مړ به شمه

د سیمین په لیدلو څو ملګري باوري شول چې هغه په هغه
بدرنگه ، وچ کلک ، شرابي بی خدا پسې مړه ده ، د محسن غاښونه له
خیرو زېړ او بښتي و ، شرابو یې رنگ پوږي ته ورته کړی و ، خو ((زړه
چې مټین شي بښایست نه غواړي))

پروګرام داسې و چې نن ما بښام په یوه ډېر انټیک او تاریخي هوټل
کې د کوربنو مېلمانه و ما بښام ته لا درې ساعته پاتې و او زموږ هوټل
هم لږې و یو ساعت مو په دریم پوړ کې ټال کې و ځنګل ، د محسن
خونه نږدې وه هلته ورغللو خو سیمین لا دمخه هلته تللې وه محسن
هم مخ ته د شرابو بوتلونه ایښي و زموږ په ورتګ خوشحاله شو خو
موږ مناسبه ونه بلله چې د عاشقانو وروستی دیدن او خلوت خراب
کړو بېرته را ووتلو ، د هوټل مخ ته پر څو کیو کېناستو ، ما کتاب لوست
چې بېنا شاه راغلله خواته مې کېناسته له څو دقیقو وروسته یې راته

وويل راځه اطاق ته لاړ شو هلته به څه و خورو، څه به وڅښو، کيسې
او خبرې به وکړو ما ورته مطالعه پلمه کړه خو هغې مې له لاسه کتاب
کش کړ او روان يې کړم.

د بيناشا اطاق هم يو کسيز او د غونډۍ دننه تورلي ځای کې و
، په فريزر کې ورسره خورا کي او دڅښاک شيان پرېمانه وو.

وروستی-ناسته اود خدای په امانی-شېبې

مازيگر ناوخته ټول هوټل ته ور روان شو په هوټل کې ډېر بيرو بار و خو موږ ته لا دمخه مېزونه ريزرډ شوي و، زه، کيلي، زيبا، بيناشاه، شعله، او ... پريوه مېز کېناستلو، کيلي غږ وکړ چې هرڅه او هرڅومره خورۍ لگښت مو پر موږ دی، خود شرابو پيسې مو پر ځان، دلته تازه د پسه، کبانو، چرگانو، مېزانو تازه سيخ کباب، نور ډول ډول توکي، مشروبات، سوپ، تازه مېوې، فرني باب، پرېمانه و، خوندوره، ژوندۍ، موسيقي غږول کېده، هرڅوک به چې نڅاه ته پورته شو هماغسې سر او تال ورته نيول کېده، هنرمندانو غربي، عربي، ترکي او ايراني ساز غږولی شو.

زموږ محفل کاملاً شخصي او د شخصي ژوند په اړه و کيلي وويل چې يوه لور لري او اوس له درېيم مېړه سره ژوند کوي، شعلې وويل چې له مېړه يې طلاق اخستی او يواځې او سپړۍ، زيبا وويل چې تر اوسه اولاد نلري او ژر يې د زېږېدلو اراده هم نلري، بيناشاه خو هسي هم پېغله وه، ما چې کله د خپلو بچيانو شمېره ورته وښوده ټول حيران شول، کيلي ته مې د خپل درې مياشتني زوی سجاد عکسونه چې تيار په مبايل کې راسره وو وښودل، ډېر يې خوښ کړ بيا ټولو دا

عکسونه ولیدل او ټول خوښ شول، کیلي راته وویل چې د مېرمن عکسونه دې هم راوبښه، ماورته وویل چې راسره نشته، خونه یې منله، چې ډېر یې ټینگ کړم نو ما هم همدا څو میاشتې وړاندې د نوي ډهلي په قطب منار کې له یوې یمنۍ ښکلې ژورنالېستي سره گډ انځورونه اخستي و هماغه مې وروښودل، نورو ډېر وستایله، زما د یمنۍ خیالي مېرمنې ښکلا، ځواني، جامه، مود، ذوق، ستایل هرڅه یې خوښ شول، شعلي راته وویل چې ته دا نهه ورځې په شخصي جامو کې وگرځېدلې خو مېرمن دې هغه ده د نړۍ په کچه لوړ ذوق لري خو کیلي چې دا انځور ولید سربې وخواوه ماته یې وویل چې ښاغلی حقیار! یادې د بچیانو شمېر دومره نده چې ته یې وایې او یادې دا مېرمن نده، ماورته وویل نه زما خبره سمه ده خو ویې نه منله، وروسته یې هغه نور هم د ځان ملگري کړل، کرسټوفر لاس را اوږد کړ چې عکس وگوري او منځگرتوب وکړي خو ما مایل ورنکړ، کیلي ورته وویل چې ته د افغانانو په دود نه پوهېږې، افغانان هېڅکله هم دخپلو ښځمنو انځور پردي نارینه وته نه ښکاروي، بې ځایه لاس مه وراچوه هغه چې دا واورېدل لاس یې کش کړ او څوځله یې بخښنه وغوښته.

، وروسته یې خپله دا حیرانتیا هم له موږ سره شریکه کړه، چې د انځور په لیدو نو څه کمېږي یا زیاتېږي.

ماچي کله د بيناشاه په هکله واورېدل چې تراوسه پېغله ده نو هغه
د درانه استاد محمد اصف صميم ظريفانه خبره راپه زړه شوه، له
استاد صميم څخه چا د يوې مشهورې پښتو ژبې په عمر پخې پېغلې
شاعري په هکله پوښتلي وو چې د افلاڼۍ پېغله ده که واده؟ نو هغه
ورته ويلي وو چې له پېغلتوب څخه يې خداى خبر دى خو مېړه نلري.

جدایي راغله لارې دوه شوې

له دې ځايه چې رخصتیدو بیا مو یو ځایي انځورونه واخستل،
تیلیفون نمبرې او د ایمیل ادرسونه تبادله شول.

بیا مینې را وپارېدلې غېږ کې نیول، بنکلول، او ژړل پیل شول،
خو بیا هم له بېلتون پرته بله چاره نه وه، یوبل مو په ژړا بېل کړ او
روان شو زه، سیمین، فرخنده او استاد قویم خپل هوټل ته راغللو او
هغه نور خپلو هوټلونو ته لاړل.

هغو نورو سبا سهار الوت درلود او موږ استانبول ته مازیگر ۵

بجې.

سبا مو کوم رسمي پلان نه درلود، لس بجې سهار زه، سیمین او
فرخنده نږدې بازار ته په سودا پسې ووتلو، یو ساعت گډ وگرځېدلو
هغوی غوښتل د نوښت لوی بازار ته لاړې شي، ماکه منع کړې
چې بیا الوت له لاسه ورنکړو خو ویې نه منله، ترې بېل شوم، یو هوټل
ته وختلم ډوډۍ مې وخوړه، په یوه مغازه کې مې ځینې شیان وپېرل
او پلی هوټل ته راغلم کورم پنځه شپږ دقیقې وروسته دوی هم

راغللې ويل يې چې له تا تر بېلېدلو وروسته زموږ خوښه هم رانغلله چې لېرې لاړې شو.

له دوه بجو وړاندې مو اطاقونه پرېښودل ځکه چې که له دې وخت څخه وروسته مو اطاق نه وای پرېښی نو دوه سوه ډالره دېلې شپې هم راباندې راتلل ، بکسونه مو په رسپشن کې کېښودل ، زه په کوچ کې ویده شوم او هغوی خبرې کولې ، درې نیمې بجې راپسې مو تر راغی سامانونه مويې بار کړل او دنوشیهرې هوایي ډگر ته روان شوو.

په ښار ، بازار ، رنگینو دښتو او غونډیو کې مو تر شاوخوا ۵۰ دقیقې مزل وکړ ، لار بندې او ترافیکي ازدحام هم نه و ، دا چې موږ مېلمانه و نو مو تر یې آن د ترمینل تر دروازې پرېښود. همدا چې له دروازې ننوتلو نو دمیز تر شا ناستې ښځې ته مو ټکټونه وروښودل هلته هم بیروبار نه و دستي یې بورډینګ پاسونه را کړل د بکسونو تول او لټولو هم ډېر وخت ونه نیوه ، هرڅه ژر او اسانه تېر شول ، په ترمینل کې لوکس تشنابونه او کانتین و همدلته مې د مازیګر لمانځه لپاره اودس وکړ ، د انتظار لپاره څو کی پرېمانه وې پوره پنځه بجې الوتکې ته د ورختلو غږ وشو ، د ترکیې د هوایي کرښې (ترکیش ایرلاین) کوچنۍ بوینګ ته وروختلو ، په الوتکه کې تشې څو کی هم وې او گڼ نور سیلانیان هم راسره ملګري شول ، الوتکه پوره پنځه نیمې بجې په نوې (خغاست لیکې) والوتله ، لاندې په

اوبوکې شفق لامبلې بحر ته ورته پراخه اوبه چې شفق د وینو رنگ
ورکړی ولې وړاندې د غونډیو منځ ته ورننوتلې اولې وړاندې ځنگل
بنکارېده، نور نورڼا خپله لمن راوڼغاړله، اوځای یې ستورو او
سپوږمۍ ته پرېښود، کله کله پریمانه برقونه او رڼاګانې بنکاره شي
چې د لویو ښارونو د موجودیت څرګندوی وي انقري هم نو شهرې ته
نږدې ده او الوتکه باید دانقري له پاسه استانبول ته راشي.

داستانبول رڼاگانې

شپږنیمې بجې وې چې الوتکه د استانبول په زرینو رڼاگانو ورننوتله، لاندې دې چې خومره نظر کار کوي نو رڼاگانې، ښکلاگانې او د طبیعت تر څنګ د صنعت کرشمې ترسترګو کېږي، الوتکه د شمنډر پر لور ورتاوه شوه لس دقیقې وړاندې لاړله، سمنډر د استانبول له ناوې ښکلی ښار په دوه برخو ویشلی دی د بحر له منځه د استانبول دواړه خواوې ښکاري، اسمان څکې، پېژندل کېږي، الوتکه بېرته را تاوه شوه، د ښار بله خوا موهم ښه ولیدله، په الوتکه کې ځینې خلک کرار ناست دي، ځینې مطالعه کوي دوی به د استانبول په ښکلا ماړه و خو موږ خپلې سترګې په لسو کې ضرب کړې وې.

الوتکه د استانبول پر ښار ښه تاوه را تاوه شوه بالاخره اوه بجې د مصطفی کمال اتاترک په کورني هوايي ډګر کې کېناستله، د الوتکې خواته موټر راغی تر مینل ته یې روان کړو، دا هوايي ډګر هم ډېر لوی دی، موټر څو دقیقې مزل وکړ چې تر مینل ته را ورسېدو، دلته د دخولي او خروجي او د بکسونو غم نه و، له استانبول څخه کابل ته پرواز ته پوره اته ساعته وخت و، له هوايي ډګر څخه بهر راووتلو

و مو پتېيله چې په استانبول کې وگرځو، فرخندې او سيمين له يوې ټکسي سره خبرې وکړې، بې له دې چې ما او استاد قويم وپوښتي بلې ته ورغلل استاد قويم ماته وويل دوی له تا پوښتنه کړې ده چې چېرې څو، ما ورته وويل نه، هغوی ته په غوسه شو ورته ويې ويل کم ترکمه موږ خو خبر کړئ چې چېرې مو بيا يې؟

فرخندې هم رت ځواب وکړ: ستا خبرولو ته اړې نه يو، ته کولی شي خپله خپل تصميم ونيسي، ما مداخله وکړه ورته ومې ويل خير تاسې چې تنها خوشحاله ياستئ نو موږ به خپل تصميم ونيسو ستاسو دې الله مل شي، نجلی بېرته را ماته شوه ويل يې، نه نه ولې موږ ستاسو په ډاډ گرځو، يو ځای څو ما ورته وويل نو بيا ښه ده چې له چا وپوښتو چې د سيل مناسب ځای او يا گرم بازار کوم دی، چې هملته ورشو له پوښتنې وروسته مو پرېکړه وکړه، چې جيولري يا د گانو بازار ته لاړ شو، دوی هم پرته له دې چې له ټکسي سره د اجورې خبره وکړي ټکسي ته وختل، ما ورته وويل چې گورئ له ټکسي سره خوبه معلومه کړئ، بيا به ورسره په لانجه پاتې ياستئ، سيمين وويل راځه وېرېږه مه څومره به واخلي، خير ما ټکسيوان ته وويل چې تر جيولري بازار څو اخلي هغه وويل دا چې تاسې مسافر ياست نو خير شپېته ډالر به را کړئ، سيمين او فرخندې چې دا واورېدل او هـ او ه يې ډېر وکړل، ژر بېرته رانېکته شولې، بالاخره په پنځوس ليرو مو موټر پيدا کړ ورته مو وويل چې د استانبول په مشهورو او

بنکلیو و اتونو به مو جیولري بازارته بیایی، تکسیوان بنه سړی و بنه
ډېر یې وگرځولو او بنه مزل یې هم کاوه ډېر و بار هم کم و په تکسیم
چوک جیولري بازارته لاړ، دده په وینا او یا کیلو متره لاری یې وهلې وه
په جیولري بازار کې یو مارکېټ ته ننوتلو، مارکېټ نه وسم، ښار و،
لس پوره، په هر پور کې سلگونه دوکانونه د مارکېټ په منځ کې خو
ځایه هم برېښنایي پورې، هم لفت او هم د پلي ختلو لپاره پورې
جوړې وې.

درې پوره یې تر څمکې لاندې و، تر څمکې لاندې هوټلونه، د
فاست فوډ (بېړني خوراک) او مشروبات دوکانونه و، دا دوکانونه
ډېر پراخ او ډېر ډک وو، په هر پور کې څو کتاره دوکانونه و دې لوی
مارکېټ ته سړی حیرانېده.

په هر دوکان کې څو څو تنه پېرونکي ولاړ او ناست وو چې ډېره
برخه یې بنکلی انجونې وې، استانبول په بې حجابۍ او بد حجابۍ
کې تر اروپا کم ندی، د ډېرو کموبه د تیو څوکي، ورنونه او سرپټ
و، غوڅه ډېره برخه یې په یو بنین او نېکر کې گرځېدل، د ترکانو
بنکلا خوټول مني ددوی د سپینو مټو، ورنونو او گلابي انگو په
لیدو به ماته دا ټپه ډېره ذهن ته راتلله:

کلي کې یو لېونی نشته

سپینې پایڅې مې په پنډۍ خوله لگوینه

دا ځواني، دا مسافري، دا جادوگره بڼکلا، دا ازادي او دا ډک
جیب او د استانبول تخنونی او لمسونکی بڼکلا.....نود چا پلار به
ورته تاب راوړي.

په مارکېټ کې د افغانستان په انډول هرڅه څو چنده قېمته و،
یو جوړه منځني بوتان ۴۰۰ لیري، هغه مهال په کابل کې یو گرام عربي
سره زر په ۲۲۰۰ افغانیو و خو هلته مو چې بیه کړل نو له ۳۰۰۰ زره
افغانیو هم قېمته تمامېدل.

یو منځنی ساعت په ۲۰۰۰ لیرو، یو سینه بند په ۵۰ لیرو یا شاوخوا
۱۸۵۰ افغانیو و.

چې خان يې په ياران يې

ما غوښتل په استانبول کې له دې څو ساعتونو اعظمي گټه واخلم
زما د طبيعت يو خوږ ملگري ډاکټر نصير له څو کالو راهيسې هلته
اوسېده.

راته يې ويلي و چې په تکسيم ميدان کې اوسېږي چې ټيليفون مې
ورته وکړ د سټي يې غوږې واخست کله مې چې ورته وويل په
استانبول او په جيولري مارکېټ کې يم نو ډېر خوشحاله شو ويل يې
دادې په لس دقيقو کې در رسېږم، له ملگرو سره مې خبره شريکه کړه
ما ويل ښه ده چې هر يو ازاد او په خپل طبيعت وگرځو، ورته مې وويل
دوه بجې به په هوايي ډگر کې سره يو ځای شو.

ترڅو چې لاندې راتلل او د مارکېټ له مخ څخه د سړک پر سر تم
ځای ته برابرېدم نو ډاکټر نصير راغلی و.

بيا هم ډېر خوشحاله شو، ما د ترکيې په لاريونو کې تکسيم ميدان
نوم ډېر اورېدلی و ما ډاکټر نصير ته وويل چې لومړی تکسيم ميدان
ته څو، هغه په خندا شو ويل يې تکسيم نږدې دی وروسته يې ويل
لومړی يو بل ځای ته څو تکسي ته وختلو، څو شېبې وروسته د يوې

لويې ودانۍ مخ ته بنسکته شو، گورم لوی او لوړ هوټل دی او د پاسه پرې میرټ هوټل لیکل شوي دي، ډاکټر صاحب وویل لومړی دلته ډوډۍ خوړو بیا به ښه ډېر وگرځو، ما ورته وویل چې اشتهای نلرم خو ویې نه منله، په لفت کې نهم پور ته وختلو، د کړکۍ ترڅنګ کېناستلو د استانبول او تکسیم میدان ښه سیل ترې کېده ښه مزه داره ډوډۍ مو وخورله، ډاکټر نصیر راته وویل چې دا د استانبول مرکزي سیمې دي. بهرنیان ډېر همدلته د تکسیم میدان شاوخوا هوټلونو کې اوسېږي، دلته په هوټلو کې هرڅه پرېمانه دي او شراب، خو په ټوله ترکیه کې له اوبو ارزانه دي.

هر ډول گران بیه او ارزان بیه انجونې له یو ساعت څخه تر څو میاشتو له کوم تکلیف او تشویش پرته شته دي، دا چې داسیمه د بهرنيانو د اوسېدلو ده نو پولیس هوټلونه ته نه ورتاوېږي، انجونې خپل کاروبار او غریبي ازاده کوي.

هغه له یوه ټکسیوان سره د کیلومتر په حساب خبره وکړه ورته یې وویل چې څو ساعته به له موږ سره یې.

ماد مشهور ترکیې طنز لیکونکي عزیز نسین د سیاسي طنزونو هغه ټولګه (D D) چې هغه یې د لیکلو په تور پنځلس کاله بند تېر کړی او محترم ډاکټر فرید بزګر د څرمې په نوم پښتو ته ژباړلې څوځله لوستې ده په څرمې کې د (یو بهرنی په استانبول کې) تر سرلیک لاندې یوه خوندور طنز دی عزیز نسین په طنزیه ژبه ددې بهرني

سیلانی کیسه انځور کړې چې په استانبول کې تر استانبولي ډېر بلد و او د ډېرو مشهور، لوړ بېو، کم بېو هوټلونو، پارکونو، حمامونو، سړایونو، موزیمونو، سینماگانو، تیاترونو او ... ادرسونه او معلومات ورسره و، په داسې حال کې چې استانبولي په دې اړه تر هغه ډېر کم معلومات درلودل.

ما ډاکټر نصیر ته وویل چې د استانبول په اړه چې ما څومره اورېدلي هغه خوپه دوه اونۍ، کې هم لیدلی نشو، خود وخت ته په پام سره ډېر مشهور ځایونه راوښیه، هغه هم ښه کړه هغه ښه ترکیي وایي ډېر پوره یې څه وویل او روان شو، لږ وړاندې یې موټر ودراره ښکته شورا ته یې وویل دا داسیا او اروپا د لویو وچو سرحد دی، تر دې خط دیخوا اسيا او اخوا اروپا ده، راځه یو قدم په اسيا اوبل پر اروپا کېږده چې انځور دې وباسم، لږ وړاندې موټر پر ډېریو لوړ او اوږد هوایي پول وروخت، دا فولادي پول د بسفر پر تنګي، په کال ۱۹۷۰ زېږدیز جوړ شوی (۱۱۵۰) متره اوږد (۳۹) پلن او (۱۰۵) متره له سمندر څخه لوړ دی، دپله له بېخ څخه داو بو تر سطحې واټن ۲۲ متره دی.

دېوال له لاندې نه ښکاري خو پاس دواړو خواو ته دپلې لار ترڅنګ شپږ سړکه هم لري یعنې په یو وخت کې پرې شپږ موټر ځایېږي، پول ډېر ښکلی څراغان او ماډرن دی، موټر پرې په سل

اويوسل او شلو کې تېرېږي داپول لاندې کومه ستن نلري، ټول په کېلونو تړلی دی دپله له پاسه، لاندې سمندر بڼه خوند کوي.

ددې پله په ليدلو ماته په افغانستان کې د امريکايانو په مرسته د جلال اباد - کونړ پر لار د کونړ پر سيند هغه جوړ شوي خو پلونه راياد شول چې ميليونه ډالر پرې حساب او پر افغانانو احسان شول، خو کيفيت يې داسې وو چې له پرانيستې وړاندې ونړېدل، هغه پول هم راپه زړه شو چې له جوړېدلو وروسته چې کله پرانيستل شو نو دهغې انجيو رئيس چې ددې پول پر جوړولو يې ميليونونه ډالر اخستي و له موټر سره ددې پله له پاسه له دې وېرې چې داپول ونه نړېږي او دی دسيند مستو خپوته حواله نشي، تېرېدلو ته نه چمتو کېده؟

په ښار کې ډېر وگرځېدو زما په غوښتنه يې د ترکيې تر ټولو لوی او ښکلي مسجد سلطان احمد ته وروستم.

رښتيا هم عاشق پوندوي

يوه بجه په زورلو سوداگريز مرکز کې له موټر څخه ښکته شو
ټکسي مو رخصت کړ، ډاکټر نصير راته وويل راځه چې د استانبول
ميټرو هم درباندي وگورم او ورو- ورو به هوايي ډگر ته هم نږدې شو،
هغې برېښنايي زينې ته ورغللو چې ميټرو ته وربښکته شوېده، ماته
اروپا او روسيه کې ډېر زيات داليدلي چې هلک او انجلۍ دنورو په
وړاندې او په ډک بازار کې له يوبل لاس تاو او يوبل ښکل کړي،
شونډې يې په شونډو کې ونيسي، آن په غېږ او زنگانه يې کېنوي، په
ترکيه او په ځانگړې توگه په استانبول کې هم دا دود ډېر زيات دی،
هر شل دېرش متره وروسته همداسې يوه صحنه وينې خو دا صحنه بې
بېلگې ده او ښايي لوستونکي هم لږ ورسره مخ شوي وي، او د
حيرانتيا خبره داده چې په يوه اسلامي هېواد کې هغه هم د اسلامي
خلافت او عثماني امپراطورۍ په زېږنځۍ کې ترسره کېږي.

خو کاله وړاندې کله چې ما په پڅواک خبري اژانس کې کار کاوه نو
زموږ يو ملگري او همکار هند ته تللی و، کله چې بېرته را وگرځېد
نو موږ ته يې د ډهلي کيسې کولې، د کيسو په منځ کې يې د ډهلي
د شاهي مسجد يادونه وکړه کله يې چې دا مسجد را پېژنده نو لږ په

وجد راغی غریبی پورته او توازن یې خراب شو ویی ویل ((د حیرانتیا خبره داده چې دا مسجد خلور سوه کاله پخوا جوړ شوی دی او هغه هم د مسلمانانو په لاس)) زموږ دوست او دهرچا دوست بناغلي نعمان (دوست) ددې خبرې په اوږدلو نور خپله خندا ټینګه نکړی شوه پخ بې وهل ورته یې وویل نو ستا خوښه وه چې دا دومره لوی او ښکلی مسجد هندوانو جوړ کړی وای.

نو تاسو به هم وایئ چې په اروپا او امریکا کې خو اخلاقي کوډونه او حدود نشته، دا سمه ده چې هلته دموکراسي او ازادي شته خو پولې لري، دا خو مسلمانان دي چې په هر کار کې افراط کوي او پولې ماتوي.

کیسه داسې وه چې کله موږ په برېښنايي پوښو لاندې مېترو ته ورنښکته کېدلو د استانبول مېترو هم د روسیې د سانکت پیترزبورګ د مېترو په څېر تر سمندر لاندې تېرېږي، نو ځکه ډېره ژوره ده، نو زموږ په څېر لښکونه کسان نور هم پر پوښو لاندې روان و، گورو چې یو هلک او یوې انجلۍ یو بل به غېږ کې کلک نیولي او یو د بل شونډې زېښتي، انجلۍ کاږه ډېره ښکلې هم وه په همدې کې هلک ډېر گرم شو موږ ټول ورته گورو چې دا انجلۍ د پطلون کمربند ته یې لاس کې کمربند یې پرې خلاص کړ نېکړ او پطلون یې لږ وښویول د انجلۍ کوناتي یې نیم لوڅ کړ او کرار کرار یې لاس پرې واهه، دوی

دومره مدهوش و چې د اټول خلک ورته بتان او ټول سرونه ورته
کدوان بنکار بدل.

په روسیه، ایران او ځینو نورو هېوادونو کې د مټرو کرایه یوه ده،
لیري ځي او که نږدې، خوپه هند او ترکیه کې بیا د مسافې په اندازه ده
له موږ څخه یې هم دهر تن په سر د ټکټ پنځه لیري واخستلې، یو ځای
کې بنکته شوو، پاس لارو د اکټر نصیر وویل چې همدا پخپله تکسیم
میدان دی، له دې ځایه په ملي بس کې مصطفى کمال اتاترک هوایي
ډگر ته ځو، هلته یوې غرغې ته ورغی په لس لس لیرو یې دوه ټکټونه
راواخستل، بنکلي او لوی بس ته وختو، بس پوره ۵ دقیقې وروسته
حرکت وکړ د اکټر صاحب وویل د ابس پر داسې لارو ځي چې د بنار
ډبرې برخې درباندي گوري رښتیا هم بس د استانبول پرواتونونه
تاو راتاو شو دوه بجې د اتاترک نړیوال هوایي ډگر مخ ته بنکته شو،
د اکټر نصیر د بورډینګ پاس د اخستلو تر ځایه راسره ملګری و نور
نوده ته د وړاندې تللو اجازه نه وه.

يالندن يا مرگ

اتاترك نړيوال هوايي ډگر ډېر لوى او د څو ترمينلونو درلودونكى دى، وخت كم و وار خطاوم چې له پرواز نه پاتې نشم، د خروجي د وهلو تر ځايه ډېره لاره وه دلته تل ډېر بيربار وي، دا نړيوال هوايي ډگر د ترانزيت د مركز او د الوتلو د تبادلې منځى دى، دلته په هرو څو دقيقو كې يوه الوتكه كېنې او يوه الوتكي د خروجي وهلو ځاى ته چې لارم په يوه سالون كې له دېرش غروفو ډېرې وې خو هر غرفي ته اوږد ده كتارونه ولاړ و خو مامورينو سم كار كاوه، د افغانستان په څېر بيړو كراسي او كارماتونه نه وه، په څو دقيقو كې نوبت راغى، خروجي مو ووهله هغې دروازي ته ورغللم چې كابل ته ترې الوت كېږي، په بورډنگ پاس كې يې اته ويشتمه دروازه ليكلې وه په پوښتنه مې پيدا كړه چې ورغللم گڼ نور افغانان هم راغلي و.

ما هغې برېښنايي لوحې ته چې د الوت وختونه، د وتلو دروازي او د الوتكونو عيت پرې ليكل شوي وي كتل چې يو دريشي كړي ښكلي ځوان راڅخه په پښتو د الوت په اړه پوښتنه وكړه، راته يې وويل چې په تلوېزيون كې يې ډېر ليدلى يم، ما ورته وويل راځه چې هلته كېنو نورې خبرې به كوو، ترې وم د ماشيني دوكان چل مې زده كړ پيسى

می وړ واچولې اوبه او پېپسي مي ترې را واخستې، دې ځوان خپل نوم جان اغا، د لغمان ولايت د مرکز اوسېدونکي را وپېژانده ويل يې چې پلار يې غريبکار او په مزدورۍ يې ژوند روان دی، په پور او پېغور او دکورد سامان په پلورلو يې نهه لس زره ډالره پيدا کړل او په ډېرو خطرناکو لارو او ځنگلونو لومړی له افغانستان څخه ايران، بيا ترکيې او بيا يونان ته ورسېد، دده په وينا، غوښتل يې دنورو افغان ځوانانو په څېر ځان وروستي هدف (لندن) ته ورسوي، دوه کاله يې د يونان په کمپونوکې تېر کړل په دې دوه کالوکې يې د ورځني لگښت او له يونان څخه د وتلو لپاره څلور ځله له کوره نورې پيسې هم راوغوښتې خو بخت ورسره ياري ونکړه، هرځل به ناکامېده، دی وايي له يونان څخه ايتاليا. لندن او د اروپا ځينو نورو هېوادونو ته يو ډول کوچنی بېړۍ چې دوه درې تنه پکې ځايېږي، ځي او دومره چټکې دي، چې د دولتونو د گشت او گزمې بېړۍ هم ورپسې نه رسېږي دابېړۍ دوه زره يورو اخلي او انسان يا هدف يا گورت ته رسوي، په دې بېړيو کې د مرگ د چانس سلنه اويا او د رسېدلو دېرش ده، دی وايي کورنۍ يې په دې بېړيو کې له سفر څخه ډېر منع کړي خو ده دکلي او تره او تربور د پېغور له کبله بېرته ستنېدلو ته زړه نه ښکاوه، له پلار څخه يې وغوښتل چې هرڅنگه کېږي ده ته دوه زره يورو ورولېږي او د ژوند اقامار هرو مرو وهي خو پلار يې چې هرڅومره سراوتندی وواهه ايله يې دوه زره ډالر برابر کړل، په دې پيسو داکار نه کېده،

پاسپورت يې لا پخوا خپرې کړې و، دکور فشار هم ورباندې ډېرو هېڅ چاره نه وه له دې دوه زرو ډالرو هم ايله همدومره پاتې شول چې دکابل هوايي ټکټ پرې وشي، بالاخره د زهرو غړپ کوي په يونان کې د پناه غوښتونکيو ادارې ته ځان سپاري هغوی ورته په يوه کاغذ لاسليک او مهر لگوي او دهمدې ورقي په مټ د الوتکې ټکټ اخلي او بېرته د ترکيې له لارې کابل ته ځي، له ده سره له کابل څخه لغمان ته دتللو د موټر کرایه هم نه وه، نابنده هم و کله چې کابل ته راوړسېدو نو تر محمود خان پله پورې ما ورساوه او کرایه مې هم ورکړه.

دايو اغاجان نه و چې له يونان څخه راستون شوی و، پنځه شپږ نور ځوانان موهم وليدل چې برخليک يې له اغاجان سره ورته و، آن ځينو خويي دوه کاله بندهم تېر کړی و

له جان اغا سره په خبرو بوخت وم چې د جناب پير سيد احمد گيلاني په دوهم او کشر زوی بناغلي سيد محمد گيلاني مې سترگې ولگېدلې سيد محمد گيلاني دامهال په اردن کې دافغانستان سفير و،، سفيران سياسي پاسپورت، ديپلوماتيک مصؤونيت او ځانگړی پروتوکول لري، هغوی (VIP) يا ډېر مهم اشخاص وي او له (VIP) لارو څخه الوتکو ته ورځي، خوما ونه غوښتل چې له ده وپوښتم ولې له عمومي لارې سفر کوي، له ده سره مې هم دافغانستان دملي اسلامي محاذ چې دامهال يې زه دفرهنگي کمېټې رئيس وم پرکړنو

دېر بحث او مشورې وکړې، د مرکې او بحث لپاره مو کافي وخت درلود.

له ده مې اجازه وغوښته چې دخپلو ملگرو پوښتنه وکړم، لږ وړاندې سیمین او فرخنده کلکې ویدې وې او استاد قویم ناست و، له ما گيله من و چې دوی مې یواځې پرېښودل ویل یې دوی چې له جیولري مارکېټ څخه راووتل نو لږ وگرځېدل او بېرته هوایي ډگرته راغلل.

د سفر پای

بلاخره درې نیمې بجې الوتکې ته د ورختلو غږ وشو په الوتکه کې زما یو خواته استاد قویم اوبلې خواته فرخنده برابره شوه.

د ترکیې د هوايي کرښې اړوند الوتکه د رڼا گانو او چراغان له ښار څخه والوتله خلک بې خوبه وو د الوتکو خدمه و مخکې تر مخکې په هر سیت کې یوه پراشوتې کوچنۍ خلته چې د خوب ټوټه یې عینکې او جرابې پکې وې ایښې وې، ډېر خلک ویده شول ما کتاب را واخست، خو گروپونه یې گل گل، لپ ټاپ مې را واخست، د اوبو د بوتلو وېش پیل شو، لږ وروسته گروپونه بېرته روښانه او ډوډۍ یې راوړه سپرلیو په بې رغبتۍ و خوړه له ډوډۍ وروسته بېرته گروپونه مړه او تیاره حاکمه شوه، زه هم ویده شوم خو کله مې چې سترگې وغړولې نو د الوتکو له کرکیو بهر تود لمر ښکارېده.

ننه بجې یې د کابل هوايي ډگر ته د نږدې کېدلو او د کمربند د تړلو غږ وکړ پاوباندې ننه بجې الوتکه کابل ته راوړسېده، د کابل پر فضا یې اوږده دوره وکړه، ختیځ ته لاړه آن د سروبي بازار هم ښکارېده، کله چې الوتکه د کابل پر سپېرو غرو او غونډیو، تاوېده او په ځانگړې توگه د کابل د هوايي ډگر د شاوخوا بې بې مېرو تپې، نادر خان مېنې (

خيرخاني(قصبې ، بت خاک ، او مرنجان دتپو پر غاړو او څو څو خړې
او خټين کورونه او سپيره او له گرده ډک چاپيريال ووينې او د
استانبول د طبيعت او صنعت د گډ امتزاج محصوله بڼکلا ، تک شين
فطرت ، اسمانڅکې ، د ښار په منځ کې تک شين سمندر ، رنگين
کورونه اورنگين ښاريي په زړه را وورېږي ، نو داسې انگېري چې
گوياد ژوند يو له نړۍ د مړو هديرې ته راغلی يم ، خداى شته همدې
تصور په زړه کې ډېر وځورولم او هرځل چې له بهرني سفره کابل ته را
رسېږم نو همدا مقايسه مې ځوروي.

دلته د دخولي وهلو ته په کتار ودرېدو ، داستانبول دکتارونو په
انډول دا بيرو بار له نشت سره برابر و خو بيا هم کوم نيم ساعت په
ليکه ولاړ وو ، سيمين او فرخندې ته مې کلک ست وکړ خو فرخندې
ويل چې همدا نن مزار ته روانه ده په دې ډول داسفر هم پاى ته
ورسېد.

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) كال په پيل كې له خپلو گرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهير كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد كابل د كب پر (۲۸) مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ كې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحريك په ياده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهير كې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دى، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينگ هوډ كړى چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملى كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دى د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دى، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې گټه پورته كړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير كې يې يو بل سره مرسته او ملگرتيا كړې او دا فرهنگي بهير يې بريالى كړى، د زړه له كومې مننه كوي او كور وداني ورته وايي.

د هېواد د فرهنگ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنگي خانگه

مننه او کوروداني

د افغانستان ملي تحريک د هېواد پال او فرهنگپال شخصيت
بناغلي (حاجي محمد انور اخندزاده) څخه د زړه له تله مننه کوي
چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د
علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ
له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په
خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ د لړۍ لا پسې
وغځوي.

يو ځل بيا د دې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه
کوو چې د دې اثر د ليکلو او چاپولو جوگه شول.

په فرهنگي مينه

د افغانستان ملي تحريک

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۴۶

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library